№175 (1738)

Аўторак, 16 верасня 2003 г.

Выдаецца з ліпеня 1995 г. на беларускай і рускай мовах

Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень

Выдавец УП «Народная воля».

Кошт свабодны.

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Народная Воля

E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — +19...+21, уначы — +11...+13; у Брэсце ўдзень — +19...+21, уначы — +11...+13; у Гродне ўдзень — +19...+21, уначы — +11...+13; у Віцебску ўдзень — +17...+19, уначы — +11...+13; у Гомелі ўдзень — +19...+21, уначы — +11...+13; у Магілёве ўдзень — +19...+21, уначы — +11...+13.

На ўсёй тэрыторыі краіны захаваецца воблачнае, без ападкаў надвор'е.

www.meteo.by

ПУЛЬС

Бронзавыя медалі — у Кухарэнкі і Макарава

Два бронзавыя медалі здабылі беларускія спартсмены на чэмпіянаце свету па дзюдо, які завяршыўся 14 верасня ў японскай Осацы.

Сяргей Кухарэнка заняў трэцяе месца ў вагавай катэгорыі да 90 кілаграмаў, а Ігар Макараў — у вагавай катэгорыі да 100 кілаграмаў. Астатнія беларускія дзюдаісты (шэсць мужчын і чатыры жанчыны) не трапілі ў васьмёркі наймацнейшых.

Найбольшую колькасць узнагарод узялі гаспадары — 9 (6 залатых, 1 сярэбраную і 2 бронзавыя). Усяго ў чэмпіянаце ўзялі ўдзел больш за 600 спартсменаў з 97 краін.

Дзмітрый УЛАСАЎ.

Разлічыся за электраэнергію...

Рашэннем гаспадарчага суда Мінскай вобласці, прынятым 10 верасня, заблакіраваны банкаўскі рахунак калгаса "Партызанскі край" Салігорскага раёна. Усе сродкі будуць цяпер ісці на пагашэнне доўгу за электраэнергію, які складае 117 мільёнаў рублёў.

Начальнік міжраённага аддзялення "Энерганагляд" Мікалай Дубоўскі расказаў БелаПАН, што іскі ў гаспадарчы суд пададзены на 17 прадпрыемстваў — злосных неплацельшчыкаў з Салігорскага і Любанскага раёнаў. З іх найбуйнейшы даўжнік — жыллёва-камунальная гаспадарка "Любань", якой трэба заплаціць энергетыкам 1 мільярд 190 мільёнаў рублёў.

11 іскаў у судзе ўжо разгледжаны і прыняты да выканання, заўважыў М.Дубоўскі. Але ці змогуць гаспадаркі вярнуць даўгі, застаецца вялікай загадкай, бо ў большасці з іх на рахунках "гуляе вецер". Застаюцца такія захады, як канфіскацыя маёмасці, але і яна, на думку галоўнага энергетыка раёна, малаэфектыўная — у эканамічна слабых калгасах практычна не засталося маёмасці, якая можа зацікавіць дастойнага пакупніка.

Ларыса НАСАНОВІЧ.

Вядзецца следства па справе аб хабары

Пракуратура Першамайскага раёна Віцебска вядзе расследаванне крымінальнай справы, узбуджанай у адносінах да намесніка дырэктара Віцебскага камбіната шаўковых тканін Віктара Мінава. Ён падазраецца ў атрыманні хабару ад прыватнага прадпрымальніка. В.Мінава затрымалі ў ягоным службовым кабінеце ў момант перадачы яму грошай, а праз два дні арыштавалі і змясцілі ў следчы ізалятар.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

Самыя экзатычныя аўтамабілі і матацыклы

Больш за 7 тысяч мінчан і гасцей сталіцы наведалі выставу незвычайных і рэдкіх узораў аўта- і мотатэхнікі "Мотаршоу-Экзотыка", якая прайшла 13-14 верасня ў Мінску ў рамках святкавання Дня горада.

Самым экзатычным аўтамабілем наведвальнікі вызначылі BMW 635 (клуб "Street Racing"), тытул самага экзатычнага матацыкла атрымаў матацыкл гэтай самай маркі (клуб "Жалезныя браты").

Прадстаўнікі сродкаў масавай інфармацыі самым экзатычным аўтамабілем назвалі "Мерседэс-Бенц" 1939 года выпуску, а самым экзатычным матацыклам, на думку журналістаў, стаў "Днепр МТ-11" (мотаклуб "Дэсперадас").

Аляксей АРЭШКА.

Курсы замежных валют на 16 верасня

Нацыянальны банк Беларусі ўстанавіў на 16 верасня наступныя афіцыйныя курсы замежных валют:

1 долар ЗША — 2100 рублёў
1 еўра — 2369,43
1 расійскі рубель — 68,40
1 аўстралійскі долар — 1392,40
1 балгарскі леў — 1217,25
1 дацкая крона — 319,03
1 СДР — 2870,13
1 ісландская крона — 26,70
10 японскіх іен — 178,81
1 казахскі тэнге — 14,23
1 канадскі долар — 1540,04
1 кувейцкі дзінар — 7051,36
1 кыргызскі сом — 49,12
1 латвійскі лат -3688,42
1 літоўскі літ — 686,20
1 малдаўскі лей — 154,58
1 нарвежская крона — 286,42
1 польскі злоты — 532,33
1 сінгапурскі долар — 1198,63
10.000 турэцкіх лір —15,27
1 украінская грыўна — 393,66
1 англійскі фунт стэрлінгаў — 3375,43
1 чэшская крона — 72,41
1 шведская крона — 258,06
1 швейцарскі франк — 1523,12
1 эстонская крона — 151,42

Амбасада ЗША выдзяляе грант у памеры 28.000 долараў на рэстаўрацыю дома Тадэвуша Касцюшкі

Амбасада ЗША паведаміла аб выдзяленні гранта ў памеры 28.281 долар на праект аднаўлення дома Тадэвуша Касцюшкі — сына беларускай зямлі і героя амерыканскай Рэвалюцыі.

У цырымоніі падпісання гранта, якая адбылася 12 верасня, прынялі ўдзел пасол ЗША Джордж Крол, намеснік пасла Кэрын Сцюарт, начальнік упраўлення культуры Брэсцкага аблвыканкама Рыгор Бысюк і каардынатар праекта рэстаўрацыі, спецыяліст па ахове гісторыка-культурнай спадчыны Брэсцкай вобласці Леанід Несцярчук.

Верны сын свабоды і дэмакратыі Касцюшка быў блізкім сябрам Томаса Джэферсана — трэцяга прэзідэнта ЗША, бацькам амерыканскіх інжынерных войскаў і распрацоўшчыкам адмысловых фартыфікацыйных збудаванняў ваеннай акадэміі ЗША ў Вест-Пойнце, штат Нью-Йорк. Значную частку свайго жыцця Касцюшка прысвяціў змаганню за свабоду і незалежнасць сваёй радзімы. У савецкія часы ягоныя заслугі перад Беларуссю, гэтак жа як і ягоны ўклад у рэвалюцыйную вайну ЗША, былі забытыя і занядбаныя.

Злучаныя Штаты ўшанавалі Тадэвуша Касцюшку разнастайным чынам, уключаючы ўсталяванне ягонай статуі ў Лафайет-парку ў Вашынгтоне, насупраць Белага дома. Амерыканскі бок упэўнены, што рэстаўрацыя ягонай радавой сядзібы каля беларускага Косава і стварэнне там пастаяннага музея стануць адпавядаючай і заслужанай данінай павагі адной з найвялікшых гістарычных фігур Беларусі.

Ахвяраванне з боку Злучаных Штатаў складае толькі частку сродкаў, неабходных для завяршэння рэстаўрацыі дома Касцюшкі. Брэсцкі аблвыканкам выдзеліў сродкі на будаўнічы праект, рэалізацыя якога ўжо пачалася.

(З прэс-рэліза Амбасады ЗША ў Беларусі.)

УТОЧНЕНИЕ

Не в 18.00, а в 12.30

В субботнем номере напечатано Обращение семей похищенных известных людей к гражданам Беларуси. В текст вмонтирован коллаж, подготовленный организаторами акции. К сожалению, на нем ошибочно указано не то время, на которое назначено начало акции. Стать в "цепь неравнодушных людей" можно сегодня, 16 сентября, не в 18.00, а в 12.30.

Васіль ГРОДНІКАЎ

Калі пыл на баране...

Субота, якая толькі што мінула, была бадай што самай спякотнай у восеньскую пару — «летні зайчык» сярод бабінага лета. У той дзень у Кунцаўшчыне, побач са сталіцай, у якой на шырокую нагу гараджане святкавалі Дзень горада, віншавалі... мужчын-камбайнёраў, шафёраў, аператараў сушыльных такоў і некаторае калгаснае начальства.



Праўда, сярод іх была адна жанчына — сапраўдны хлебароб-фермер Ірэна Парфяновіч. Астатнія жанчыны, што выходзілі на віншавальную сцэну, — старшыні прафкамаў. Яны служылі прыгожым дадаткам да мужчын — кіраўнікоў гаспадарак, галоўных аграномаў, галоўных інжынераў.

Забягаючы наперад, скажу: свята было раённым, гучным, было шмат прызёраў і прызоў — гаспадаркам уручалі трактар МТЗ, легкавушкі, камбайнёрам, шафёрам, аператарам — халадзільнікі, тэлевізары, печы СВЧ, наборы посуду і канверты. Я дарэмна хваляваўся за бюджэт Мінскага райвыканкама. Аказалася, што падарункі былі... дармавымі. Іх купіў (ці аплаціў) дэпутат, намеснік старшыні пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь (ён жа — некалішні заснавальнік камерцыйнага прадпрыемства "Дарыда", што працуе на тэрыторыі раёна) Уладзімір Дзялендзік!

Шчыра прызнаюся, я не вытрымаў і падаўся за Уладзімірам Віктаравічам на перакур, каб там паціснуць яму руку. Дзіва што! Гэта ж вам не які-небудзь расійскі алігарх, што за мяшкі англійскіх фунтаў стэрлінгаў купляе футбольны клуб ці выкідвае мільёны долараў на раскрутку КПРФ і яго лідэра з сумніўнай знешнасцю і рэпутацыяй. Наш жа мецэнат не пашкадаваў уласных грошай, каб аддзячыць тых, у каго (не, у механізатараў рукі хлебам не пахнуць. Паэт схлусіў. Я нюхаў — дзе там! Саляркай пахнуць!) пазбіваныя пальцы на рамонце старой зернеўборачнай тэхнікі, у каго вузлаватыя, навярэджаныя, парэпаныя рукі, але па-сапраўднаму залатыя. Яны сеялі, расцілі, убіралі і звозілі на ток багаты ўраджай. У каго яшчэ не звяліся мяшкі пад вачыма і вочы яшчэ заставаліся пачырванелымі ад недаспаных начэй, у каго яшчэ стаяць у вушах адгалоскі жонкі: "Табе камбайн і ток даражэй за сям'ю, за мяне!", у каго яшчэ ў роце да гэтага часу сушыць: за час жніва — ні кроплі сівухі!

Але ж з Уладзімірам Дзялендзікам я яшчэ паспею пафіласофстваваць. Сёння ж свята ў Мінскім раёне! Ды якое свята! Саступілі толькі аднаму Гродзенскаму раёну, які па "вагавых катэгорыях", канешне ж, не раўня навакольнаму раёну сталіцы. 106 тысяч тон збожжа сабралі хлебаробы Мінскага раёна, абагнаўшы такія "жытніцы" краіны, як Нясвіжскі, Слуцкі і Капыльскі раёны! Хоць па ўраджайнасці на гектар тут рэкорды не пабілі, але хлебны каравай, пагадзіцеся, даволі важкі! Яно так: калі пыл на баране, дык і блін на рэшаце... Таму сярод гасцей быў сам міністр сельскай гаспадаркі Зянон Ломаць, першы намеснік старшыні аблвыканкама Леанід Крупец (сам "губернатар", які абяцаў засыпаць краіну хлебам, чамусьці не прыехаў). Не скупіўся на падзяку і сам Уладзімір Дзялендзік, які знайшоў для сялян простыя, але такія зразумелыя хлебаробамі словы спагады і ўдзячнасці пераможцам жніва і іхнім сем'ям, родным і блізкім за іх клопаты, падтрымку, цярпенне...

...На сцэну пачалі ўзнімацца сціплыя, апранутыя ў няёмкія для іх гарнітуры, пры гальштуках у гэткую гарачыню, у рыпучых чаравіках, што яшчэ з леташніх дажынак ссохліся і зляжаліся ў кладоўках, "аратыя жніва". Упрыгожаныя павязанымі цераз плячо чырвонымі стужкамі пераможцаў жніва, яны і самі чырванелі ад позіркаў гасцей. Здаецца, ім было б зручней змену-другую пад гарачым сонцам паўвіхацца на жніўным палетку, чым у гэтым "церазсядзельніку" выстаўляцца на паказ людзям. Сапраўдныя героі звычайна — сціплыя людзі. Хоць і не дазваляе расшаркацца перад імі газетная плошча, але ўсё-такі я паспрабую назваць імёны хоць некаторых з іх. Дужа ж сімпатычнымі яны паказаліся мне!

Вось на сцэне першыя пераможцы. Гэта экіпаж камбайна з 1-й Мінскай птушкафабрыкі **Леанід Барэйка** і **Сяргей Юдзіцкі**. Яны павязуць дамоў па халадзільніку. Гэткае ж дабро даставяць сваім сем'ям камбайнёры сельгаспрадпрыемства "Усход" **Сяргей Герасімовіч** і **Аляксандр Лепеш**, а таксама камбайнёры з калгаса імя Гастэлы **Леанід Дзяргай** і **Васіль Луцкі**, з агракамбіната "Ждановічы" — **Аляксандр Уласевіч** і **Аляксей Сазонаў**. А вось экіпажу жонцы і мужу **Валентам Ганне** і **Міхаілу** ўручылі печ СВЧ і халадзільнік. Што каму — дома разбяруцца.

І да вадзіцеляў дайшла чарга. Халадзільнікі атрымліваюць **Васіль Баранчук** з 1-й Мінскай птушкафабрыкі, **Іван Шпак** з калгаса імя Гастэлы, **Іосіф Сягайла** з птушкафабрыкі імя Крупскай, **Юры Жгун** з аб'яднання "Рапс", **Пётр Капаніцкі** з аграфірмы "Рассвет".

Уставіў свае "пяць капеек" райкам Рэспубліканскага саюза моладзі — наборам посуду адзначылі ўдарную працу маладзёжных экіпажаў з сельгаспрадпрыемства "Усход" **Сяргея Асовіча** і **Аляксандра Богдана**, з агракамбіната "Ждановічы" **Міхаіла Саковіча** і **Сяргея Якавіцкага**.

Асаблівай разнастайнасці прызоў не было. У асноўным — халадзільнікі. Ну, цяпер, думаецца, у Мінскім раёне дамашнюю жыўнасць будуць біць і калоць не на першыя зазімкі, як звычайна, а вясной і летам. Не бяда — ёсць у чым захоўваць свежаніну. Дасць Бог, на лета Уладзімір Дзялендзік раскашэліцца на маразільнікі. Вядома ж, калі да таго часу яго не "выдаяць" канчаткова дзяржаўныя ўстановы і арганізацыі.

Сонца схілялася да гарызонта, а разам з імі і канчаліся раённыя "Дажынкі-2003". За столікамі на палянцы амаль нікога не было. Некуды падзеліся і пераможцы. Можа паехалі на "Дарыду" за прызамі, а можа, у зацені аддаленых куткоў кунцаўшчынскага парку абмывалі прызы і ўласную славу.

Яны мелі права і на першае, і на другое.

Фота Паўла АРЦЮШКЕВІЧА.

РЕПЛИКА

Нас призывают затянуть пояса

Те, кто сам этого, скорее всего, делать не собирается

Выступая на праздновании Дня города перед жителями белорусской столицы, А.Лукашенко высказался по поводу недавнего решения российского правительства прекратить поставки газа в Беларусь по льготным тарифам. Это предполагается сделать, как известно, с 1 января 2004 года.

Вот что он сказал: *"Нас все пугают: Россия, вот мы цены на газ поднимем и т.д. Все это обойдется в 120 примерно миллионов долларов. Для нашей страны 120 миллионов долларов... Даже и говорить нечего про эту цену! Но вы должны понимать, что это — деньги. И экономить придется, начиная от окон при подготовке к зиме, чтоб не плакались потом на телевидении с каждого экрана: ах, у нас вот тут вот холодно! Хотите, чтоб было тепло, сделайте хоть то, что от вас зависит. Вы должны понимать, что только вы своим трудом, как бы мы ни плакали, можем обеспечить свое благосостояние. Я не вижу причин для какого-то обвального роста цен"*.

Хотелось, честно говоря, очередные "глобальные" мысли нашего кормчего оставить вообще без внимания или, на худой конец, без комментария. Но задело... Даже городскому воробью, склевывающему крошки со столов, сегодня понятно, во что могут вылиться для рядовых граждан Беларуси последние российские инициативы. Увеличение в три раза с 1 января 2004 года цены на газ, кроме "дурного" примера для российских импортеров нефти и других энергоносителей, очевидно, вызовет и цепную ценовую реакцию у нас, в Беларуси. Сложно точно рассчитать в условиях нашей стагнирующей экономики коэффициенты повышения цен на товары и услуги, но можно совершенно точно сказать: значительно подорожают коммунальные платежи и транспорт.

И очень сомнительно, откровенно говоря, что человек, который произнес приведенные выше слова, сам покажет пример экономии: продаст часть своего "мерседесовского" парка, съедет с Дроздов и поселится в небольшом столичном особняке, уволит половину охраны, займет более скромное здание для своей администрации. Я не прав в том, что сомневаюсь? Так докажите делом, что я не прав! "...Сделайте хоть то, что от вас зависит..."!

А что касается нас, рядовых граждан Беларуси, то за нас, Александр Григорьевич, не беспокойтесь. Мы-то как раз прекрасно понимаем, как Вы выразились, что все это — деньги. И даже, скажу больше, собственной шкурой все это ощущаем. И совсем не плачем. Нас только волнует, когда после Ваших многочисленных и бесплодных походов на Кремль ЭТО, наконец, поймете Вы!!!

Дмитрий САКОВИЧ, житель Минска .

Народная Воля

16 ВЕРАСНЯ 2003 г.

ПУЛЬС

Чарговы з'езд партый БНФ

VII з'езд Партыі БНФ і VIII з'езд грамадскага аб'яднання БНФ "Адраджэнне" пройдуць у Мінску 20-21 снежня гэтага года.

Такое рашэнне прынята на пасяджэнні Сойма Партыі БНФ. Упершыню прадугледжана асобная квота для членаў Партыі БНФ, абраных дэпутатамі мясцовых Саветаў, — усе яны будуць дэлегатамі з'езда.

Старшыня партыі **Вінцук Вячорка** азнаёміў сваіх калег з вынікамі апошніх сацыялагічных даследаванняў, згодна з якімі толькі 7 працэнтаў беларусаў не лічаць каштоўнасцю нацыянальны суверэнітэт.

Па словах Вячоркі, не варта спадзявацца на тое, што А.Лукашэнка стане абаронцам суверэнітэту. Яго пазіцыі ў самой Беларусі, сказаў Вячорка, імкліва падаюць. У такой сітуацыі, лічыць лідэр партыі, для абароны незалежнасці краіны неабходна фарміраваць дзяржаўныя палітычныя сілы або ініцыятывы, што стаяць на пазіцыях дэмакратыі і суверэнітэту. Гэтую ролю, зазначыў ён, павінна адыграць агульная ініцыятыва пяці партый — Аб'яднанай грамадзянскай партыі, Партыі БНФ, Беларускай партыі працы, Беларускай сацыял-дэмакратычнай Грамады і Партыі камуністаў Беларускай.

Авіядыспетчары супраць

Беларускія авіядыспетчары выступаюць супраць пагаршэння свайго прававога становішча — у сувязі з пераводам на кантракт тэрмінам на адзін год. Адпаведная заява была днямі прынятая на сходзе пярвічнай арганізацыі авіядыспетчараў РУП "Белаэранавігацыя" Дэмакратычнага прафсаюза транспартнікаў у Мінску.

Прадстаўнікі прафсаюза заўляюць, што *"дзеянні адміністрацыі мяняць за ўсё скіраваны на ўмацаванне працоўнай і выканаўчай дысцыпліны". "Кантракт пастаноўвае людзей, якія выконваюць складаную працу і патрабуе ад выканаўцаў максімальнай канцэнтрацыі, ва ўмовах, калі авіядыспетчар павінен будзе думаць не аб працы, а пра тое, што заўтра яго могуць звольніць"*, — тлумачыць ў заяве. Гэта, у сваю чаргу, *"не садзейнічае ўмацаванню дысцыпліны і бяспецы палётаў".*

Ірына ЛЕЎШЫНА.

Археолагі знайшлі рэшткі аршанскага замка

Вынікам археалагічных раскопак у Оршы (Віцебская вобласць) стала знаходжанне рэшткаў фундамента замка, які стаяў тут у XIV-XVII стагоддзях.

Плошча раскопак склала 20 квадратных метраў. На глыбіні ад 85 см да 1,9 м археолагі знайшлі магутны фундамент з валуноў вышынёй каля адного метра, а з паўночнага боку — адмосткі з валуноў меншых памераў. Валуны выкладзены на звадкаваную падушку з дадаткам гліны, пяску і бітай цэглы. Апрача таго, археолагі знайшлі пры раскопках фрагменты керамікі, вырабы з металу і шкла, якія адносяцца да XVI-XIX стагоддзяў.

На думку вучоных, для ўзнаўлення больш поўнай карціны неабходна працягваць раскопкі, якія, магчыма, адновяцца ў будучым годзе.

Андрэй АЛЯКСАНДРАЎ.

Сапёр, які не памыляецца

Да ўрадавай ўзнагароды рэкамендавана камандаванне 11-й асобнай механізаванай брыгады, што дыслацыруецца ў Слоніме, старшага прапаршчыка інжынерна-сапёрнага батальёна **Уладзіміра Лямкіна**. За восем гадоў бездакорнай службы ён абясшкодзіў 2.217 боепрыпасаў, усталяваўшы гэтым самым своеасаблівы рэкорд сярод сапёраў.

Як паведамілі карэспандэнту БелаПАН у штабе злучэння, абясшкоджаныя У.Лямкіным снарады, міны, гранаты і іншыя боепрыпасы адносяцца да часу Вялікай Айчыннай вайны, што патрабуе ад спецыяліста асаблівага майстэрства і незвычайнай мужнасці. Працаваць з імі Уладзіміру Лямкіну даводзілася не толькі на зямлі, але і пад вадой. Так, паводле статыстыкі, што вядзецца ў батальёне, з абясшкоджаных ім летась 187 боепрыпасаў больш за трэціну знаходзілася на дне вадаёмаў.

Андрэй ЧЭМЕЛЬ.

Затрымалі з грашыма ў руцэ

12 верасня пракуратура Гродзенскай вобласці завяла супраць старшыні Бярозаўскага гарвыканкама (горад Бярозаўка, Лідскі раён) Аляксандра Сасноўскага крымінальную справу па артыкуле 430 ч.3 "Атрыманне хабару асобай, якая займае службовае становішча".

Старшыня гарвыканкама і дэпутат Лідскага райсавета быў затрыманы падчас атрымання хабару ў памеры 1.500 долараў ЗША. Грошы яму перадаў мясцовы прадпрымальнік за спрыянне ў продажы нерухомасці па заніжаным кошце.

Паводле слоў следчага пракуратуры Гродзенскай вобласці Мікалая Брыцко, цяпер Сасноўскі знаходзіцца ў следчым ізалятары Гродна. Па заканадаўству яму пагражае пазбаўленне волі тэрмінам ад 7 да 15 гадоў.

Юлія ДАРАШКЕВІЧ.

КИНО

Акулич и Сакуро создали семью

Разбитых сердец и горьких слез не было. Олег Акулич не ушел от жены, а Эвелина Сакуро не бросила мужа. Поженили звездную пару режиссеры Ирина Васильева и Сергей Арланов в сериале "Отель исполнения желаний"



Фильм снимает канал ОНТ. На Коммунистической,6 соорудили даже павильон, где идут съемки.

"Отель" — первый отечественный проект такого рода. Как отметила **Ирина Васильева**, "это наш сериал, с нашими звездами, на нашем телеканале".

Создатели сериала почему-то предпочитают не говорить, о чем фильм. Но уже по тому, что главные роли в сериале исполняют звезды комедийного жанра Олег Акулич и Эвелина Сакуро, можно предположить, что первый кинопроект ОНТ — комедийный сериал.

Опыт работы над подобными фильмами есть и у актеров, и у режиссеров, и у сценаристов — опытных белорусских КВНщиков. Ирина Васильева — режиссер комедийного сериала "Ускоренная помощь", ребята из КВН писали к нему сценарий. "Ускоренная помощь" несколько лет назад с успехом прошла на российском канале ОРТ. Позже сериал купили телеканалы 12 стран. В 2000 году "Ускоренная помощь" была представлена на соискание телевизионной премии "Тэфи" и была близка к тому, чтобы получить приз зрительских симпатий. **Эвелина Сакуро** (в сериале она великолепно сыграла медсестру Раю) как-то призналась, что после выхода фильма на ОРТ у нее прямо на улицах — и минских, и московских, просили автограф. А **Олег Акулич** — исполнитель роли доктора Попова, говорит, что ему до сих пор пишут письма благодарные зрители.

Какова судьба "Отеля", прогнозировать сложно. Пока снята только первая пилотная серия. Олег Акулич уверяет, что сценарий ему очень понравился, и он охотно согласился сняться в сериале. "Если бы что-то меня не устроило или смутило, я бы отказался, — говорит актер. — Работаю в жестком графике, просто разрываюсь между Минском и Москвой. 1 августа открылся театральный сезон в "Школе современной пьесы" Иосифа Райхельгауза, где я занят в спектакле "Чой, ты, во фраке" и репетирую оперетту "Чайка". В начале месяца был в Сочи на фестивале "Киношок", потом прилетел в Минск на монтаж первой серии "Отеля". 16 сентября улетаю в Москву, потом в планах фестиваль "Амурская осень" в Благовещенске и кинофестиваль в Китае".

Премьерный показ "Отеля исполнения желаний" запланирован на октябрь. На канале ОНТ говорят, что телезрители увидят все 12 серий подряд.

Мария ЭЙСМОНТ.

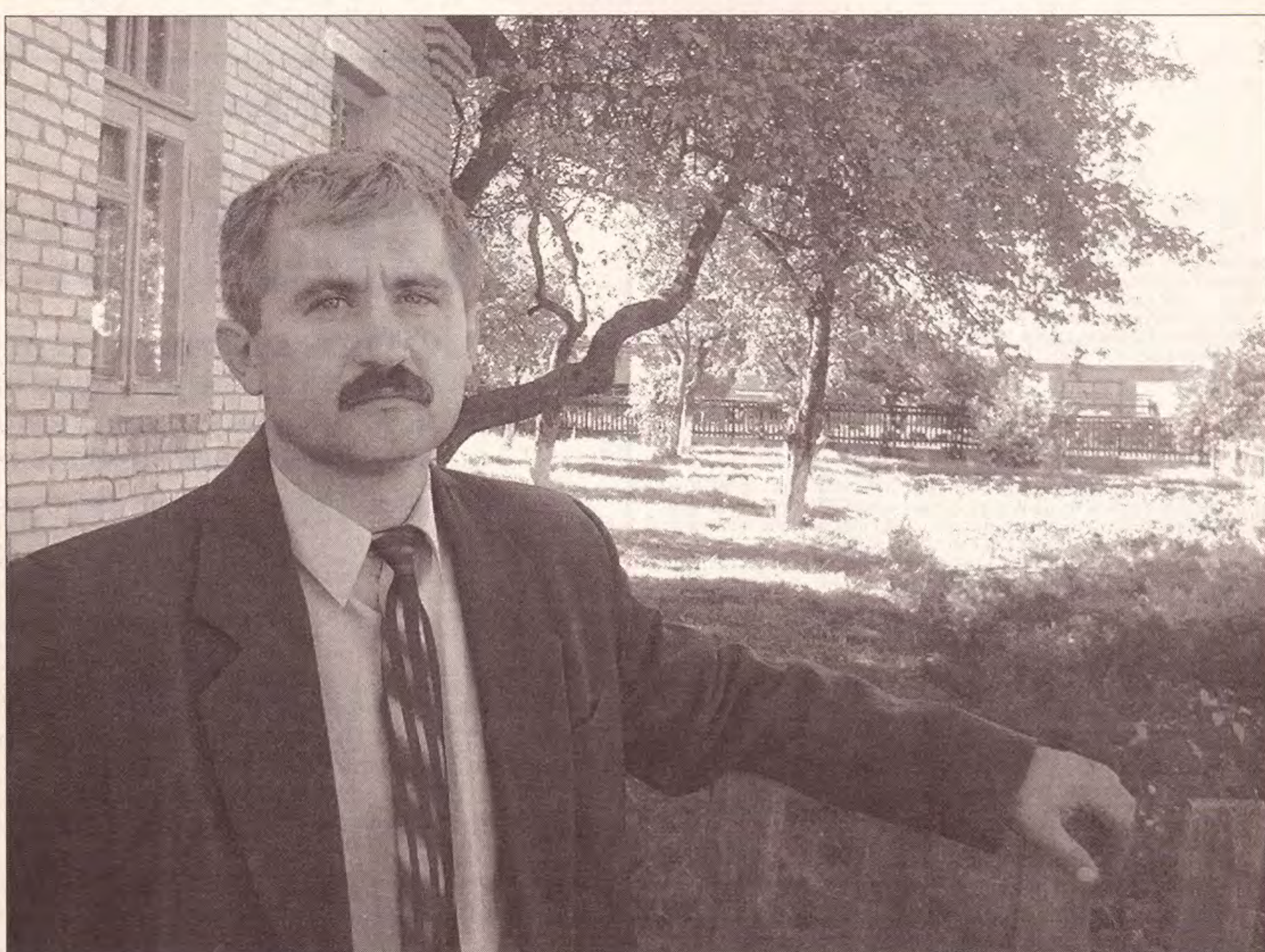
ЖУРНАЛИСТСКОЕ РАССЛЕДОВАНИЕ

Изгнание

Ганцевичские чиновники, используя «бесценный» опыт минских коллег, преследуют успешного директора школы

Не лицеем единым, судя по всему, жива белорусская чиновничья рать. Увидев, как безнаказанно высшая власть в Беларуси расправляется с единственным белорусскоязычным лицеем, власть низшая, а точнее, местная решила применить армейский принцип "Делай, как я!" и на местном уровне окончательно развязала себе руки.

***Игорь ДРУЩИЦ** (на фото), учитель высшей категории, директор Любашевской базовой школы, что под Ганцевичами, за четыре года вывел ее на первое место в конкурсе на лучшее образовательное учреждение района. В марте этого года он "бросил перчатку" одному из начальников — председателю сельсовета — на местных выборах. И, как утверждают многие сельчане, выиграл эти выборы (если бы не сомнительные результаты досрочного голосования). В местный совет Друщиц тем не менее не попал, зато ... "попал под раздачу" укрепившего свою власть после выборов председателя райисполкома Владимира Столяра, который, как утверждают некоторые местные жители, и отомстил Игорю Александровичу через районный отдел образования (РОО) — лишил его работы в своей родной деревне.*



И вынужден теперь Игорь Друщиц ездить на своем старом, разваливающемся "Мерседесе" 1979 года выпуска на новое место работы — в Куковскую среднюю школу, что в двадцати километрах от его дома. Каждый день... Тратя при этом, кстати, треть своей зарплаты на бензин.

И хотя решение о непродлении контракта Игорю вручили в РОО еще в конце августа, в школе недоумевают до сих пор: директор их устраивал, дети его любили, учителя уважали, школа удерживала по всем показателям первое место в районе.

29 августа, т.е. в тот же день, когда директор был уволен, учителя написали письмо в Министерство образования с просьбой объяснить мотивы увольнения директора. Самое интересное в этом то, что письмо подписали ВСЕ 11 (!!!) учителей Любашевской базовой школы (т.е. девятилетней — **А.С.**), включая только что назначенного директора Галину Кондратович. Ответа из высокой инстанции пока нет.

Официальная позиция

Приехав в Ганцевичи, я отправился сначала в райисполком. "Надеялся", что гонители Друщица, внятно объяснив причины своего поведения, отобьют у меня всю охоту ехать в школу и разбираться с конфликтом дальше. Не отбили...

Тем не менее к заведующему РОО при Ганцевичском райисполкоме **Владимиру МУХЕ,** который как раз и оказался крайним в скандале с увольнением директора, не продлив контракт с ним, пробиться было не просто, а ... очень просто. Владимир Владимирович, услышав, что к нему пришел корреспондент, сразу же пригласил меня в свой кабинет. Правда, после того как я сообщил исполкомовскому чиновнику название нашей газеты, у него, как мне показалось, несколько пересохло в горле... Хотя на мои вопросы он отвечал вполне охотно.

— Контракт с Игорем Друщицем не был мной продлен только по одной причине, — сказал Владимир Владимирович. *— В течение года он получил два взыскания, включая выговор исполкома.*

— А конкретнее?

— Выговор от исполкома Друщиц получил за ненадлежащее содержание территории при школе и непринятие мер по устранению этих недостатков.

— Что это значит?

— Ну, заросла бурьяном территория. Распространяться по этому поводу я не хочу... А замечания были вынесены начальником отдела образования... Была проверка ОБЭП (отдел борьбы с экономическими преступлениями. — **А.С.***). Фактов грубого нарушения или присвоения материальных средств там не было, но финансовые нарушения были. У нас сейчас, как известно, год наведения порядка на земле, а школа заросшая, не выносится мусор.*

— Когда был объявлен выговор и сделаны замечания Друщицу?

— В марте, мае и июле этого года (то есть, после местных выборов, в которых принимал участие опальный директор. — **А.С.**).

— Есть мнение, Владимир Владимирович, что полномасштабный "наезд" на директора, многочисленные проверки и, в конечном счете, увольнение связаны с его участием в местных выборах в марте, когда Игорь Друщиц соперничал с действующим председателем сельсовета Владимиром Гордеем...

— Однозначно это не так. Ни для одного руководителя, ни для одного подчиненного политические взгляды не являются основанием для каких-то преследований. Критерием являются чисто профессиональные качества работника.

— Скажите, увольнение Игоря — это Ваша личная инициатива или Вы это сделали под давлением сверху?

— Это моя личная инициатива.

«Хотелось верить в правду!»

Сама жертва скандала считает, что его увольнение напрямую связано с его попыткой выиграть местные выборы. *"В начале февраля состоялось общее собрание колхозников (в тот момент я уже выдвинулся в депутаты),* — рассказывает Игорь Друщиц. — *Председатель райиспокома Владимир Михайлович Столяр, выступая, с трибуны заявил, что в нашей школе учителя вместо того, чтоб учить детей, якобы занимаются политикой. В деревне пошли слухи, что школу скоро закроют.*

— Говорят, Вы публикуетесь в местной независимой прессе...

— За последние два года я опубликовал толькуо одну статью. Она была о том, как наши ученики выиграли один из областных конкурсов.

— Ощущали ли Вы давление, связанное с Вашим участием в выборах?

— Заведующий РОО Владимир Муха вызывал меня неоднократно к себе и конкретно ставил вопрос: хочешь работать — сними кандидатуру. Первый раз я сказал: "Подумаю". Потом ответил конкретно: "Нет! В выборах буду участвовать".

— Почему вообще решили пойти на выборы?

— Захотелось побыть депутатом, попробовать, что это такое. Хотелось верить в правду, в закон.

— Не жалеете, что пошли на выборы? Если бы Вы отказались, власть, очевидно, от вас отстала бы...

— Не жалею! По крайней мере, я расставил для себя точки над "і": закона-то у нас нет. Раньше я был наивным, думал, что у нас есть правда и закон. Но их нет, есть самоуправство чиновников, которые не брезгуют любыми методами, чтобы проводить "правильную" политику. Что я потерял? Потерял хорошие отношения с Мухой, да и мнение о нем изменил не в лучшую сторону.

Что думают в школе об уволенном директоре

Любовь РОГАЛИНСКАЯ, учитель химии и биологии:

— Игорь Александрович обладает очень хорошими качествами и как человек, и как педагог. Дети его любят, он их может и на руках носить. В нашем коллективе все вопросы с Игорем Александровичем всегда решались хорошо, полюбовно. Это могут подтвердить все учителя, иначе они бы не подписали письмо в Министерство образования. Кстати, предыдущий директор Владимир Владимирович Муха нас тоже вполне устраивал. Ничего плохого про него сказать не могу.

Галина КОНДРАТОВИЧ, бывший завуч, а ныне назначенный РОО директор Любашевской базовой школы:

— Для нас снятие Игоря Александровича было абсолютно неожиданным решением, буквально как обухом по голове. Школа на хорошем счету, все было у нас хорошо. У Друщица отличные отношения с детьми и с педагогами. У нас к нему никаких претензий нет. Если какие-то замечания были со стороны исполкома, мы их сразу же ликвидировали. Никакого бурьяна вокруг школы не было. И политикой в школе у нас не занимаются, у нас учат детей.

Олег НОВИК, учитель истории:

— Объективных оснований для снятия Игоря Александровича, на мой взгляд, никаких нет. О работе директора говорят сами результаты, которых достигла школа. Как вы уже зннаете, мы — первая школа в районе по результатам конкурса. Именно в нашей школе проходили многочисленные семинары по линии Минобразования, которые проводят обычно только в лучших школах. Наши дети — победители районных спартакиад, занимают призовые места на олимпиадах по разным предметам, участвуют в областных олимпиадах и выигрывают их. Соревнуясь, между прочим, с городскими школами и с гимназией.

Моральная атмосфера в школе очень хорошая, и о высоком моральном духе преподавательского состава говорит хотя бы тот факт, что письмо в Министерство образования подписали все учителя школы. До участия Игоря Александровича в выборах никаких проблем у нас с властями не было. Поэтому его "уход" я связываю только с его участием в выборах. Кстати, и все проверки на нас посыпались с марта.

Я считаю, что нынешней власти не нужны люди компетентные, которые "горят" на рабочем месте, а нужны люди, беспрекословно исполняющие их приказы. Я считаю, что Муха исполнял волю председателя исполкома, который неоднократно заявлял о своем намерении закрыть школу, потому что там "занимаются политикой, а не учат детей".

Кстати, сам Олег Новик время от времени пишет статьи в местную независимую газету "Ганцавіцкі час". Статьи совсем не о политике, а просто о проблемах образования. Говорят, что в райисполкоме четко отслеживают все публикации и имена тех, кто их пишет. И "берут на карандаш".

И еще один штрих. В Ганцевичах, согласно информации Новика, нет ни одного представительства оппозиционной политической партии. *"Раньше была сильная ячейка БНФ, теперь не слышно и не видно",* — говорит учитель истории.

— Насколько я знаю, Вы от имени коллектива звонили Анне Карачун, которая является председателем районного комитета профсоюза работников образования, и просили ее вмешаться. И что?

— И ничего. Анна Васильевна приглашала Владимира Муху приехать в школу вместе с ней и разобраться в ситуации, поговорить с коллективом и детьми. Муха отказался, несмотря на то, что он сам — бывший директор этой школы и многие его хорошо знают. В общем, никто не приезжал.

Общественное мнение

Ира СОЛОВЕЙ, ученица школы:

— Если бы мы знали, что Муха уволил нашего директора, мы ему на линейке, на которой он присутствовал, цветы бы даже не подарили. Директора нашего мы очень любим и уважаем. Будем по нему очень скучать.

Леонид ДЫДЫШКО, детский врач Ганцевичского территориального медицинского объединения, один из соседей:

— Тое, што зрабілі з Ігарам Аляксандравічам, — натуральнае глупства. Друшчыцу ўлады далі зразумець, што не варта сунуць нос туды, куды не трэба. Калі б ён быў паслухмяны, калі б зняў сваю кандыдатуру, яго б з дырэктараў, натуральна, не знімалі б. Таксама гэта адзін са сродкаў запалохвання: маўляў, каб і іншыя бачылі, баяліся і на выбары не ішлі. У нас такая практыка распаўсюджана нават у бальніцах: скажуць, што кантракт не працягнуць, і ўсё — чалавек палохаецца. Я, напрыклад, таксама ўдзельнічаў у выбарах. Але не баюся — звольняць дык звольняць...

Кто же выиграл местные выборы в марте?

"Из 177 бюллетеней в урне для досрочного голосования, — писала весной газета "Ганцавіцкі час", *— 134 голоса были за председателя сельского Совета Гордея, у Друщица — всего 34. После того как посчитали итоговые голоса, оказалось, что результаты практически равные. Конечно, утверждать однозначно, что кто-то их подправил, нельзя. Но когда почти 23 процента из числа принявших участие в выборах голосуют досрочно, такие мысли не лишены права на жизнь".*

Кстати, по официальным данным, соперник Друщица Владимир Гордей победил весной с результатом 55,4%. То есть если бы сомнительное досрочное голосование не было бы таким массовым, Друщиц бы выиграл выборы однозначно.

Еще о бурьяне...

Приехав в Любашевскую школу, я начал искать глазами тот самый бурьян, который так красочно описывал Владимир Муха. А что увидел в реальности? На редкость аккуратная и прибранная территория, подстриженный газон и никакого мусора. По информации учителей, последняя стрижка газона осуществлялась еще 15 августа, или за десять дней до приезда проверяющей комиссии. А чистота, по их словам, обеспечивалась все четыре года пребывания Игоря на посту директора.

25 августа была проведена комплексная проверка школы накануне учебного года. В проверяющую комиссию входили 11 человек, представляющие все службы района — санстанцию, пожарную службу, хозяйственные службы отдела образования и т.д. Ни один из членов комиссии не сделал ни одного замечания, в том числе и относительно "бурьяна".

Кстати, еще учителя рассказали мне и о таком факте: накануне увольнения Игорь Друщиц купил на 60 тысяч рублей краски для ремонта школы. За свой счет. В школе недавно завели свою лошадь, ухаживают за собственным огородом — все делают для того, чтобы сделать более дешевыми обеды для школьников.

И еще один факт. Заведующий РОО Владимир Муха в беседе со мной пространно заявлял о неких финансовых нарушениях, обнаруженных многочисленными проверками. Мне удалось выяснить, что одним из самых "тяжких" из них было следующее: один из сторожей получил зарплату за своего отца, тоже сторожа в этой школе (имея при этом на руках доверенность), расписавшись вместо него в итоговой ведомости. Стоит ли считать такое "нарушение" серьезным поводом для серьезных санкций против директора школы, решай сам, читатель!

А Друщиц и Муха, коллеги по образовательному цеху, поссорились, похоже, окончательно. Раньше вместе ездили на заработки в Россию, дружили, как говорится в известном фильме, домами. Сейчас даже руки друг другу не подают. Когда Муха сообщал своему бывшему другу Друщицу об увольнении, боялся даже поднять глаза. Стыдно, наверное, было...

Впрочем, как пел популярный бард, каждый выбирает по себе: женщину, религию, дорогу. Владимир Владимирович Муха, судя по всему, свою религию и свою дорогу уже выбрал...

Александр СИЛИЧ.
Фото автора.

Брестская область.

Штрих к теме

Мнение председателя Ганцевичского райисполкома Владимира СТОЛЯРА:

— Друщиц не соблюдал условия контракта. Это единственная причина непродления с ним контракта за нарушение финансовой дисциплины. Если кто-то вам говорит, что это моя инициатива или некая политическая акция против Друщица — все это ложь. В результате проверок были обнаружены финансовые нарушения. Причем грубые. Он присваивал деньги, будем так говорить. 80-летнему старику, который проживает в Ляховичском районе, он платил заработную плату. Он привлечен к ответственности исполкомом также и за невыполнение программы по наведению порядка на земле. Что Друщиц хочет? Приходили ко мне его друзья и сообщники, я им все объяснил. Если бы мы его преследовали по политическим мотивам, то мы бы могли его вообще уволить. Но мы же его не уволили, мы предоставили на выбор другие места работы. Это право нанимателя, в конце концов, продлять с ним контракт или нет. Никто не является вечным руководителем, в том числе и Столяр. Завтра мне могут сказать: "Контракт с вами расторгнут" — и я пойду.

ОТ РЕДАКЦИИ. *Хочется пожелать Владимиру Михайловичу все же оптимизма и долгих лет на руководящих постах. Но, может быть, еще рановато, г-н Столяр, называть коллег уважаемого в Любашевской школе директора "сообщниками"? И еще. Как-то не согласовывается ваша позиция со словами вашего же подчиненного Владимира Мухи, который заявил мне, что в школе не было обнаружено "фактов грубого нарушения или присвоения материальных средств". Кому же из вас верить? Мы же, в свою очередь, внимательно расследовав эту конфликтную ситуацию, право решать, кто в ней виноват, а кто прав, оставляем за читателями.*

СОРАМ!

Уладзімір Саўчанка «крышуе» БРСМ?

Гродзенскія «патрыёты» дабраліся да кішэняў працоўных і мясцовага буджэту

Старшыня Гродзенскага аблвыканкама Уладзімір Саўчанка прыняў рашэнне аб неабходнасці актывізаваць дзейнасць Беларускага Рэспубліканскага Саюза моладзі на тэрыторыі вобласці. Па выніках пасяджэння з удзелам сакратароў абкама БРСМ ім быў падпісаны адмысловы пратакол даручэнняў старшыням гар- і райвыканкамаў. Цяпер менавіта яны разам з кіраўнікамі прадпрыемстваў і арганізацый абавязаны садзейнічаць павелічэнню колькасці сяброў БРСМ. Кошты актывізацыі дзейнасці БРСМ ускладаюцца на мясцовыя бюджэты і касы прадпрыемстваў.

"Губернатарскі пратакол" прадугледжвае шэраг адміністрацыйных мер, дзякуючы якім уплывовасць БРСМ на прадпрыемствах і ў арганізацыях Гродзеншчыны рэзка павялічваецца. Цяпер на кожным гродзенскім прадпрыемстве намеснік дырэктара па інфарміраванні будзе адначасова *"куратарам пярвічнай арганізацыі БРСМ".* Акрамя гэтага ўводзіцца адмысловая даплата для сакратара пярвічнай арганізацыі БРСМ у памеры 0,25 стаўкі, калі арганізацыя складаецца не менш як са 100 чалавек. У выпадку, калі пярвічка складаецца з 200 і болей чалавек, сакратар будзе атрымліваць 0,5 стаўкі. Грошы на гэта павінны знайсці самі прадпрыемствы. Больш таго, усе прадпрыемствы і арганізацыі вобласці абавязаны пры заключэнні калектыўных дамоваў з працоўнымі калектывамі ў раздзел "Моладзь" уключыць заўвагу аб падтрымцы пярвічнай арганізацыі БРСМ. Патрабуюць ад старшыняў гар- і райвыканкамаў выдзеліць райкамам і гаркамам БРСМ па 2 мільёны рублёў на рэалізацыю маладзёжных праграм і 1,7 мільёна рублёў на закупку аргтэхнікі, і абавязковая падпіска прадпрыемстваў і арганізацый на "Знамя Юности" ужо не выклікае ніякіх эмоцый. Кошты ўсёй гэтай *"дабрачыннасці"* панясуць гарадскія і раённыя бюджэты.

Намеснік дырэктара аднаго з прадпрыемстваў Гродна, захоўваючы сваю ананімнасць, зазначыў: "Гэты пратакол, канешне, поўная лухта. Гэта зразумела ўсім. Але калі "губернатар" загадаў, дык мы выконваць яго абавязаны". Гродзенскія чыноўнікі, да якіх у гэтай справе звярнулася "Народная воля", нібыта набралі ў рот вады. Каменціраваць падтрымку старшынёй аблвыканкама грамадскай арганізацыі ніхто не пажадаў. Ва ўпраўленні інфармацыі Гродзенскага аблвыканкама ўвогуле заявілі, што нічога не ведаюць пра існаванне падобнага дакумента.

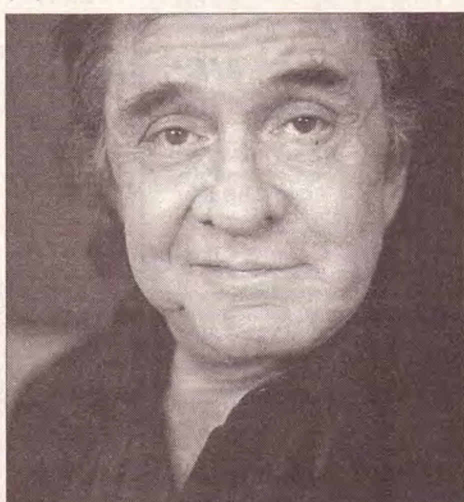
Між тым такая падтрымка БРСМ не ўсім даспадобы. 21-гадовы дэпутат Мастоўскага райсавета Алесь Зарэмбюк, які з'яўляецца сябрам незарэгістраванага "Маладога Фронту", лічыць, што падобная "дабрачыннасць" у нашых умовах — гэта проста марнатраўства. "У вобласці шмат праблем, якія патрабуюць тэрміновага вырашэння. У мастоўскіх шпіталях не хапае не толькі лекаў, але нават бінтоў. Шмат складанасцяў з забеспячэннем школ і дзіцячых садкоў. Замест таго каб перадаць грошы на вырашэнне падобных праблем, іх укладваюць у абсалютна бесперспектыўную арганізацыю", — гаворыць Алесь Зарэмбюк. Ён перакананы, што спробы такім чынам купіць падтрымку моладзі будуць безвыніковымі.

Андрэй АДЛЯНІЦКІ.

Уладзімір Саўчанка.

ДАЙДЖЕСТ

Умер легендарный кантри-музыкант Джонни Кэш



Звезда кантри-сцены Джонни Кэш скончался в клинике города Нэшвилл, штат Теннеси. Его жена Джун Картер Кэш, с которой он записал многие свои песни, также умерла в 2003 году. Незадолго до того, как попасть в больницу, 71-летний музыкант жаловался на боли в животе.

Джонни Кэш превратился в героя Америки еще в 1950-х годах, спев "I Walk the Line" и "Ring of Fire". Он выступал в тюрьмах и даже записывал там живые альбомы. Его прозвище Человек в черном на самом деле было образом, который он для себя создал. На протяжении шести десятилетий его грубый баритон оставался одним из главных голосов в кантри. В 1997 году он перестал выступать, но продолжал работать в студии. Последняя его запись "American IV: The Man Comes Around" состоит как из авторских песен, так и из кавер-версий разных музыкантов. В целом же некоторые критики оценили альбом как мрачное размышление о смерти и разрушении.

В Гвинее-Бисау — государственный переворот

В западноафриканском государстве Гвинея-Бисау произошел военный переворот, президент страны Кумба Яла арестован. Выступая по национальному радио, армейское командование заявило, что "взяло конституционную власть". Всем членам кабинета министров было приказано собраться в определенном месте столицы. Но словам военных, их действия обусловлены тем, что президент не смог справиться с проблемами страны. Никаких волнений на улицах пока не замечено. Кроме того, лидер заговорщиков попросил жителей воздержаться от актов вандализма и ввел комендантский час.

Португалия, чьей колонией долгое время являлась Гвинея-Бисау, осудила переворот и призвала военных все-таки провести долгое время откладывавшиеся парламентские выборы. "Правительство Португалии сожалеет о военном перевороте, происшедшем сегодня в Гвинее-Бисау, и требует от его инициаторов немедленно восстановить конституционную законность", — говорится в заявлении португальского МИДа.

У берегов Йемена контрабандисты выбросили за борт 100 мигрантов

По меньшей мере 18 нелегальных мигрантов утонули в Аденском заливе. Как сообщило агентство ООН по делам беженцев, вооруженные контрабандисты, обещавшие мигрантам перевезти их из Африки в Йемен, вынудили людей броситься за борт. 55 нелегальных мигрантов спаслись, проплыв 10 километров до берега. Еще 27 человек считаются пропавшими без вести.

Почти все утонувшие — женщины и дети из Сомали и Эфиопии. Йеменские пограничники отметили, что это не первый случай, когда контрабандисты выбрасывают за борт людей, чтобы не быть пойманными береговой охраной.

Ливанец пытался угнать иорданский самолет в Бангкоке

В Бангкоке пресечена попытка угона иорданского пассажирского самолета гражданином Ливана. Самолет авиакомпании Royal Jordanian с 248 пассажирами на борту выполнял рейс Амман (Иордания) – Куала-Лумпур (Малайзия). При транзитной посадке самолета в столице Таиланда один из пассажиров, позже оказавшийся гражданином Ливана, неожиданно объявил о своем намерении угнать самолет, а в случае неповиновения угрожал его взорвать. Благодаря оперативным действиям охраны самолета злоумышленник был быстро обезврежен. Проверка лайнера в аэропорту Бангкока показала, что взрывных устройств на борту не обнаружено.

Самолет продолжил полет без задержек, а ливанец тем же рейсом был отправлен в Амман для выяснения обстоятельств инцидента.

Из-за шторма в Черном море развалился украинский сухогруз

В Черном море из-за сильного ветра и шторма разломился надвое украинский сухогруз "Славутич-7". Все 14 членов экипажа спасены. ЧП произошло в румынском секторе ответственности моря. Судно следовало из Турции в украинский город Херсон. По словам сотрудников министерства, из-за сильного ветра и четырехбалльного шторма 109-метровый корпус сухогруза получил значительные повреждения. Через семь часов носовая часть судна оторвалась от кормовой.

По словам дежурного МЧС Украины, причины аварии будут установлены после обследования обломков судна. Со сообщил, что построенный в 1986 году сухогруз "Славутич-7" компании "Укрречфлот" водоизмещением 1312 тонн прошел ремонт в 2002 году.

Эстония проголосовала за вступление в ЕС

Жители Эстонии поддержали идею о вступлении в Евросоюз. На референдуме 66,79 процентов избирателей высказались за вступление в ЕС, против проголосовали 33,08 процента. Всего в референдуме участвовали более 558 тысяч человек, это около 64 процентов граждан страны. Бюллетени, выданные пришедшим на избирательные участки жителям, содержали два вопроса. Первый — о вступлении Эстонии в ЕС, второй — об изменении конституции, которая в настоящее время не допускает вступления государства в международные союзы. Второй вопрос также был решен положительно.

Из десяти стран-кандидатов на присоединение к Европейскому союзу Эстония стала восьмой страной, чье население высказалось в пользу этой инициативы.

А Швеция сказала «нет» введению евро

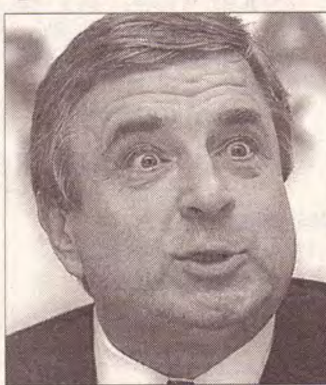
Согласно итогам референдума, прошедшего в Швеции, страна не присоединится к государствам еврозоны. 56 процентов проголосовавших высказались против введения единой европейской валюты на территории Швеции. За введение евро проголосовали 42 процента участников референдума. Наблюдатели отмечают, что, хотя повторное голосование и может состояться, Швеция проведет его не ранее чем через десять лет.

Противники введения единой европейской валюты имели преимущество над сторонниками евро на протяжении всей кампании, предшествовавшей референдуму. Однако ситуация изменилась после смерти главы МИД Швеции Анны Линд. Напомним, что днем раньше Линд подверглась нападению неизвестного в магазине Nordiska Kompaniet в центре Стокгольма и получила несколько ножевых ранений в руку, грудь и живот.

Линд была важнейшим сторонником введения евро на территории Швеции. Результаты опросов, проведенных после гибели Линд, свидетельствовали о некотором увеличении числа поддерживающих введение единой валюты, однако результаты референдума опровергли возникшие оптимистические прогнозы.

«Лучший друг Беларуси» скорее всего возглавит левоцентристский альянс

О создании левоцентристского альянса под названием "Великая Россия — Евразийский союз" было объявлено в Подмосковье на третьем съезде Евразийской партии. Как сообщили глава политсовета партии Абдул-Вахед Ниязов, в предвыборный блок, помимо евразийцев, вошли Российская партия мира Руслана Аушева, Гражданская партия России Дамира Сеferaжединова, а также Российская партия труда Сергея Храмова, партия "Интернациональная Россия" Олега Ветрова и Державный союз России Леонида Левашова.



Сегодня, 16 сентября, состоится съезд нового блока, где будет сформирован предвыборный список. Ожидается, что блок возглавит исполнительный секретарь Союзного государства России и Беларуси Павел Бородин.

Пішыце па-французску!

Асацыяцыя садзейнічання франкамоўнага пісьменства запрашае беларусаў да ўдзелу ў конкурсе на "Прэмію маладога франкамоўнага пісьменніка". Конкурс праводзіцца Асацыяцыяй сумесна з Міжурадавым агенцтвам Франкафоніі, радыё France International і фондам BNP Paribas пад эгідай намочніка міністра замежных спраў Францыі па франкафоніі П'ера Андрэ Вільтзера.

Як паведаміў БелаПАН аташэ па пытаннях французскай мовы пры пасольстве Францыі ў Беларусі **Аляксандр Марцінеці**, да ўдзелу ў конкурсе дапускаюцца маладыя франкамоўныя аўтары ва ўзросце 15-27 гадоў, якія не з'яўляюцца грамадзянамі Францыі. Яны павінны даслаць не друкаваную раней прозу — навелу, п'есу, казку або апавяданне аб'ёмам ад 5 да 25 старонак. Тэкст павінен быць адпраўлены ў двух асобніках да 17 студзеня 2004 года поштай па адрасе: PRIX DU JEUNE ECRIVAIN FRANCOPHONE B.P. 55-31601 MURET CEDEX — Tel./Fax 0562232099, або па электроннай пошце: pjc@pjcf.net.

Да тэксту неабходна прыкласці дасье з ксеракопіяй пасведчання асобы аўтара і яго пераклад на французскую мову, а таксама зваротным адрасам, тэлефонам, факсам.

Паводле слоў А.Марцінеці, франкафонныя аўтары з Беларусі бралі ўдзел у гэтым конкурсе ў мінулыя гады, але пераможцамі не сталіся.

Ірына САЗАНОВІЧ.

Даваенная Віленшчына вачыма беларуса

Кніга "Віленшчына. 1919 — 1939 гг." пабачыла свет ў Варшаве. Аўтар гэтай грунтоўнай працы — ураджэнец Браслаўшчыны Часлаў Савіч.

Паводле інфармацыі Браслаўскага міні-рэсурсавага цэнтра "Павет", даследчык дагэтуль ужо выдаў некалькі кніг, у асноўным прысвечаных Браслаўшчыне і бліжэйшаму наваколлю. У новым выданні аўтар распавядае пра асаблівасці Віленскага краю (у які ўваходзіла заходняя частка цяперашняй Віцебскай вобласці), падае звесткі пра населеныя пункты, а таксама прыводзіць генеалагічнае дрэва сям'і Савічаў. Асобнік кнігі ўжо паступіў у бібліятэку Браслаўскага музейнага аб'яднання.

Андрэй АЛЯКСАНДРАЎ.

Брэсцкая гарэлка прызнана лепшай!

Прадукцыя Брэсцкага лікёра-гарэлачнага завода "Белалка" заняла першае і трэцяе месцы ў намінацыі "Найлепшая гарэлка" на конкурсе вытворцаў алкагольнай прадукцыі.



Конкурс праводзіўся ў рамках 8-й Міжнароднай выставы прадуктаў харчавання, напояў, тэхналогій харчовай перапрацоўкі і ўпакоўкі "Riga Food-2003", што днямі праходзіў у сталіцы Латвіі.

Як паведамілі БелаПАН у Міністэрстве замежных спраў Беларусі, на выставе была прадстаўлена прадукцыя каля 550 кампаній з 24 краін, уключаючы Беларусь.

Ірына САЗАНОВІЧ.

Элітарнае кіно

*З 18 па 21 верасня ў чатырох мінскіх кінатэатрах — "Аўрора", "Бярэсце", "Мір" і "Перамога" — пройдзе паказ фільмаў **"Мора", "Лялькі", "Боскае ўмяшанне"** і **"Няўразлівыя (Intacto)"**. Паказ арганізаваны ў рамках праекта "КІНАфармат 4х4", які рэалізуе унітанае пра дпрыемства "Кінавідэапракат" Мінгарвыканкама.*

Карціна ***"Мора"*** ісландскага рэжысёра Бальтазара Кармакура — уладальніца васьмі нацыянальных кінематаграфічных прэмій "Эда" (ісландскі "Оскар"), "Залатой ракавіны" на фестывалі ў Сан-Себасцьяне (2002) і іншых прызоў. Адчуваючы набліжэнне старасці, Тардур, пажылы і паважаны галава сямейства, запрасіў сваіх дзяцей вярнуцца ў вёску для таго, каб прывесці ў належны стан справы, размеркаваць спадчыну іх маці, а таксама абмеркаваць далейшы лёс сямейнага бізнесу. Збор сямейства будзе не такім, як кожны чакае.

Фільм ***"Лялькі"*** японскага рэжысёра Такешы Кітана — удзельнік конкурснай праграмы Венецыянскага кінафестывалю 2002 года і форума "Абліччы кахання" ў Маскве 2003 года. Тры гісторыі бессмяротнага кахання: звязаная доўгай чырвонай вяроўкай, маладая пара блукае ў пошуку чагосьці страчанага назаўсёды; стары якудза вяртаецца да месца ў парку, дзе ён меў звычай сустракаць пакінутую ім некалькі дзесяткаў гадоў таму сяброўку; знявечаная поп-зорка сутыкаецца з фенаменальнай адданасцю яе самага вялікага фаната. На думку крытыкаў, гэта найлепшы фільм Такешы Кітана.

Кадр з фільма "Мора".

Пастаноўку надзвычай кранальнай і пранізлівай карціны ***"Боскае ўмяшанне"***, знятай у жанры трагікамедыі, ажыццявіў вядомы акцёр і рэжысёр Элай Сулейман. Дзеянне карціны адбываецца ў нашы дні ў Назарэце і распавядае аб каханні палесцінца з Іерусаліма і палесцінкі з Рамалаха. Хлопец кідаецца паміж хворым бацькам і каханай жанчынай, спрабуючы захаваць ім жыцці.

Па незалежных ад арганізатараў прычынах, стужка "Боскае ўмяшанне" ўключана ў кінапаказ замест заяўленай раней карціны "Дом 1000 трупаў".

Юлія ЦЯЛЬЦЕЎСКАЯ.

БЫЛО...

«Санінструктара Ганну Іванаўну Супруненка — расстраляць!»



Мікалай Мельнікаў сёння...

Да гэтай пары — а я ўжо стары чалавек — не дае мне спакою трагічная гісторыя з часоў маёй партызанскай маладосці. Нанова ўскалыхнулі даўні боль радкі драматычнай паэмы Ніла Гілевіча "Паланэз Агінскага", якая была апублікавана ў газеце "Народная воля" яшчэ 21 сакавіка 2001 года. З вялікай мастацкай сілай народны паэт сказаў пра вайну тую праўду, якая замоўчвалася і за якую шальмавалі Васіля Быкава і Святлану Алексіевіч.

"Не змераць гора, не залічыць нягод", выпаўшых на долю беларускага народа ў гады страшнага ліхалецця. І аб тым я ведаю не па чутках. Ніколі, ніколі не забуду той восеньскі дзень 1943 года... На мой сорам, раней не адважваўся напісаць аб гэтым і такім чынам не выканаў просьбу майго партызанскага камандзіра Івана Агеевіча Макаранкі, які ўсе гады пасля вайны прагнуў абяліць чыстае імя нашай дарагой таварышкі — 18-гадовай Ганны Супруненка, якую ён запрасіў у атрад, абяцаўшы маці, што дачка вернецца дадому...

...Створаны Іванам Макаранкам партызанскі атрад "Беларусь", у якім ваяваў і я, дзейнічаў на тэрыторыі Магілёўскай вобласці. На яго рахунку — не адна паспяховая баявая аперацыя, у якой праявіўся ваенны талент камандзіра. Гэта быў цудоўны чалавек: і ў самых жорсткіх выпрабаваннях ён не забываўся пра клопат аб сваіх падначаленых, бярог іх, з павагай ставіўся да мясцовых жыхароў. Часам у гурце байцоў гучаў голас муз: партызаны чыталі вершы Багдановіча, Купалы і Коласа, пелі беларускія народныя песні.

Побач з І.Макаранкам быў і яго намеснік Васіль Ягоравіч Радзько — таксама выключна разумны і добрасумленны чалавек, арганізатар-забеспячэнец атрада ўсім неабходным. Смеласць і рашучасць камандзіраў і радавых байцоў, атмасфера даверу і сяброўства дапамагалі нам змагацца і заставацца людзьмі ў часам нечалавечых умовах. Але нешта змянілася, калі чамусьці І.Макаранка быў адхілены ад камандавання атрадам...

А цяпер — пра яе, маладую дзяўчыну з вёскі Кузьмінічы Чавускага раёна, якая даверыла нам, партызанам, свой лёс, прыйшоўшы на дапамогу ў цяжкую часіну... У атрадзе "Беларусь" Аня з'явілася дзесьці ў чэрвені 1943 года — юная, зграбная, прыгожая. Ёй вельмі пасавала простая сіняя сукенка ў гарошак і гарэзліва накінутая на плечы хусціна. Па санітарнай сумцы з чырвоным крыжам было бачна, што яна — медыцынскі работнік, якога раней ў нас не было і якога ўсе даўно чакалі. Яна была фельчарам па спецыяльнасці, і хутка мы пераканаліся, што не толькі па назве. Усе неяк адразу палюбілі яе — за сардэчнасць і дабрыню, мілую жаноцкасць, імкненне дапамагчы кожнаму. Дзяўчына не толькі "нянчылася" з параненымі і хворымі, а і рабіла медагляд-прафілактыку ўсіх байцоў. Прызнаюся: усе маладыя, ды і пажылыя, з нецярпеннем чакалі яе візіту: адразу рабілася весялей на сэрцы. Мы прыкіпелі да яе душой.

...У канцы жніўня 1943 года маё аддзяленне ахоўвала спарахнелую лазню на краі вёскі. Тут пад арыштам утрымліваліся ў нечым завінавачаныя чатыры партызаны. Апоўначы аднаму з іх удалося збегчы, яго след згубіўся ў цемры. Цяпер ужо мяне і Уладзіміра Антончыка, які стаяў тады на варце, арыштавалі і пасадзілі на тую ж гаўптвахту. У асобым аддзеле нас некалькі разоў дапытвалі і ўрэшце інкрымінавалі халатнасць. Абвінавачанне магло быць і больш сур'ёзным, калі б асабісты ведалі аб маім "кулацкім" паходжанні. Пасля вайны мне стала вядома, што за нас заступіўся тады намеснік камандзіра атрада Васіль Ягоравіч Радзько.

Неўзабаве для адседжвання пакарання нас з Валодзем перавялі ў прасторны і трывалы свіран. На трэці дзень нашага знаходжання там пад узмоцненай аховай да гаўптвахты падвялі... дзяўчыну. Мы з Валодзем здранцвелі, калі праз расчыненыя дзверы ўбачылі нашага мілага санінструктара Ганну ў акружэнні сур'ёзных людзей з вінтоўкамі. Сэрца маё здрыганулася...

Дзяўчына была ва ўборы, у якім мы бачылі яе раней, толькі замест санітарнай сумкі ў руках трымала палатняную торбачку. Мы кінуліся да яе, а яна, пазнаўшы мяне, закрыла твар рукамі і горка заплакала. Мы разгубіліся, вымаўлялі нейкія няўдалыя словы спагады, стрымліваючы буру сваіх пачуццяў і нічога яшчэ не разумеючы. Заўважыўшы нашу неабыякавасць, дзяўчына крыху супакоілася і пачала распавядаць на тое, што здарылася.

Знаходзячыся ў зоне баявых дзеянняў 13-га партызанскага палка С.Грышына, Ганна і яе калега — санінструктар з трэцяга батальёна Аляксандр Кандрацьеў (прашу прабачыць, калі не зусім дакладна прыводжу яго імя) цёмнай восеньскай ноччу заблукалі, адсталі ад сваіх і вырашылі заначаваць у бліжэйшай вёсцы. Ноччу вёску акружылі немцы. Гаспадыня, маці чатырох дзяцей, ведала, што чакае яе сям'ю, калі карнікі выявяць у хаце партызан. Яна параіла схаваць пад падлогай зброю і санітарныя сумкі, а самім пераапрануцца ў тутэйшых вяскоўцаў. Так і зрабілі. І людзі, ведаючы, хто яны, іх не выдалі.

Немцы ж сабралі вясковых мужчын (у лік якіх, зразумела, трапіў і Кандрацьеў), кінулі у грузавік і павезлі пад узмоцненай аховай у Быхаўскі зборна-перасыльны лагер. Вакол вёскі шлі баі, не сціхалі кулямётныя і аўтаматныя стрэлы. Гаспадыня ўгаворвала Ганну перачакаць, але тая, рызыкуючы жыццём, пайшла шукаць сваіх. Праблукаўшы два дні па лясах, зарасніках і балотах, нарэшце дабралася да 13-га палка. Аднак сустрэча радаснай не была. Яе адразу ж затрымалі і перадалі ў асобы аддзел, пад пагрозамі дабіваліся прызнання ў тым, што быццам бы яна выдала немцам свайго таварыша і была завербавана фашыстамі...

І вось яе кінулі да нас з Валодзем у камеру-свіран. Будзілі ноччу, вадзілі на допыты пад узмоцненай аховай, запалохвалі, зневажалі, бы сапраўдную здрадніцу. Вярталася Ганна з допытаў знясіленая, часам са слядамі пабояў. Але прызнання ў прад'яўленых ёй абвінавачаннях СМЕРШ так і не дабіўся. Заходзячыся ад плачу, дзяўчына бажылася-клялася, што яе сумленне чыстае. Мы з Валодзем глыбока спачувалі ёй, асуджаючы тых, хто прымушаў яе агаварыць сябе.

Страшнае абвінавачанне, што абрынулася на гэтую юную чыстую душу, было для Ганны невыноснай пакутай. Яна замкнулася ў сабе, зацялася ў сваім горы. І мы пакутавалі разам з ёй.

Пра сябе яна не гаварыла — толькі пра маці, сваёй добрай старэнькай матулі, якая цяпер адна, без дапамогі, жыве ў забытай Богам і людзьмі непрыкметнай вёсачцы: хто ж аб ёй паклапоціцца?

Шукаючы, як дапамагчы Ганне, мы з Валодзем ухітрыліся паслаць некалькі запісак былому камандзіру Івану Агеевічу Макаранку. Аднак, ужо адхілены на той час ад камандавання атрадам, ён быў пераведзены радавым у адзін з аддаленых батальёнаў палка. Хадзілі нават чуткі, што і ён знаходзіцца пад арыштам, так што тыя запіскі ён наўрад ці атрымаў.

І Ганульку, і мяне з Валодзем прыгнятала няўвага і абыякавасць да нашых лёсаў многіх тых, з кім раней мы былі разам у баявых справах, з кім перажылі горыч няўдач і радасць перамог. Прыносячы нам ежу, яны стараліся хутчэй пайсці. Цяпер разумею: паводзілі так сябе хутчэй не па сваёй волі.

Ды свет не без добрых людзей. Напамінаў аб сабе намеснік камандзіра В.Радзько. Ён абнадзейваў і акрыляў добрым словам спагады, жаданнем дапамагчы. Мы спадзяваліся на лепшае.

На дворы была восень. У адчыняемыя зрэдку дзверы заглядвала блакітная палоска неба з белымі аблокамі... Ганну раптам перасталі выклікаць на допыты. Пакінулі ў спакоі і мяне з Валодзем. Здагадаліся: следства па нашых справах завершана, трэба чакаць прыгавору.

Раніцай з бразгатам расчыняюцца дзверы. Гучна, рэзка, уладна нехта загадвае: "Выходзіць! Усе выходзьце!"

Падтрымліваючы Ганну, выйшлі. Нас акружылі, узяўшы вінтоўкі напагатоў, павялі па вуліцы ўздоўж хат у накірунку лесу. Ідзем ланцужком: я — наперадзе, за мной — Ганна, далей — Валодзя. Ідзем моўчкі. За намі з прытоенай трывогай назіраюць вяскоўцы — пэўна, здагадваюцца, куды нас вядуць...

Хвілін праз трыццаць наблізіліся да лясной паляны ў кіламетрах трох ад вёскі. Узяўшы паляну ў кальцо, выраўнялася партызанскае ваярства: некалькі рот палка, але ніводнай — з нашага роднага атрада "Беларусь". Нас разам з аховай ставяць пасярод паляны тварам да цэнтральнай шарэнгі. Раптам узнікае чалавек у гімнасцёрцы са слядамі адарваных нашывак на рукавах, перавязаны партупеяй з прычэпленай да яе кабурой. Дастаўшы з планшэта паперыну, стаў чытаць. Я не зразумеў: тое быў загад камандзіра палка ці прыгавор суда.

За грубае парушэнне правілаў каравульнай службы, што прывяло да ўцёкаў з-пад варты дэзерціра, Валодзя караўся васьмю суткамі арышту, я — дзесяццю. Нас паспешліва адвялі ўбок.

У цэнтры паляны засталася адна Ганна. Перад строем салдат — дзяўчына з поўнымі слязьмі вачыма. Усе затоілі дыханне. Ні гуку, абсалютная цішыня.

А праз імгненне — страшныя, бязлітасныя словы: "...за здраду: выдачу ворагу партызана і гатоўнасць шпіёніць на карысць немцаў — санінструктара Ганну Іванаўну Супруненка — РАССТРАЛЯЦЬ!"

Бы з-пад зямлі перад дзяўчынай выраслі тры хлопцы з карабінамі і камандзір з пісталетам у руцэ. Ганна ледзь трымалася на нагах, але ўсё ж сабралася з сіламі і крыкнула: "Людцы добрыя! Браты! Я не вінаватая!"

— Зарадзіць! Гатоўся! Плі! — скамандаваў камандзір расстрэльнай каманды. Прагрымелі тры выстралы. Ганна хіснулася, але ўтрымалася на нагах. Стала ясна: ніхто са страляючых і не цэліўся ў яе...

— Родныя мае! Не страляйце! Я не здрадніца! — надтрэснутым дрыготкім голасам маліла дзяўчына.

У адказ — брудная лаянка камандзіра і паўторная каманда:



...і ў гады вайны.

— Зарадзіць! Гатоўсь! Агонь!

Ганна ўпала, але была жывая: куля, напэўна, трапіла ёй у нагу. Адна толькі куля!

Цяжка прыўзнялася:

— Браткі! Я...

Раз'юшаны камбат падскочыў да яе, выхапіў парабелум і трыма выстраламі абарваў жыццё дзяўчыны...

У той жа момант узняўся моцны вецер, паліў як з вядра буйны дождж. Але ніхто не ўцякаў і не зважаў на буру. Разыходзіліся паціху, панурыя і падаўленыя.

Мяне з Валодзем даставілі ў знаёмы свіран, з якога пад канвоем адводзілі на "паляну смерці". Сябра на світанні наступнага дня выпусцілі, а я яшчэ двое сутак правёў у цямніцы — адбываў тэрмін. У сваё аддзяленне вярнуўся спустошаным, разгубленым. Заглушыць боль, выкліканы трагічнай смерцю Ганны Супруненка, не мог. Хлопцы сустрэлі мяне цёпла. Чакалі.

Наступным днём на світанні пайшоў на тую жахлівую паляну. Скалануўся: на месцы магільнага насыпу зеўрала яма. (Яшчэ не ведаў, што цела расстралянай забралі аднавяскоўцы Ганны і пахавалі ў Кузьмінічах.)

Я набраў восеньскіх кветак і ўсыпаў імі зямлю, палітую крывёй Ганны. Кінуў апошні позірк на раскапаную магілу, глянуў у неба. З-за хмар выглянуў край выцвілага бледнажоўтага сонца. У хваёвым лесе нясмела падавалі свае галасы дразды і аўсянкі. І загучаў ува мне голас маёй бабулі Марыі Герасімаўны, якая звярталася да яснага сонейка, да зямлі-матухны, да стыхіяў прыродных як да жывых, калі галасіла па сваіх загубленых пры раскулачванні дочках...

...У складзе 566-га стралковага палка ўвесну 45-га я ўдзельнічаў у штурме Кенігсберга. З байцамі сваёй роты ў кузаве "студэбекера" ўязджаў у горад, а ў гэты час адтуль рухаўся шырокі паток мужчын, жанчын і дзяцей, вызваленых з нямецкай няволі Чырвонай Арміяй. Нельга было адвесці вачэй ад гэтага бясконцага патоку. Спагада, спачуванне змучаным вайной людзям злучаліся з прадчуваннем блізкай перамогі над нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Я ўважліва глядзеў у кожны твар у спадзеўцы: можа, сустрэну знаёмых? Раптам погляд выхапіў у натоўпе твар чалавека, які нагадаў мне санінструктара Аляксандра Кандрацьева. Саскокваю з машыны, падбягаю:

— Саша! Ты жывы? Як я рад!

Усхваляваны нечаканай сустрэчай, Саша распавёў, што ў той злашчасны дзень усё адбылося менавіта так, як апавядала Ганна. Заняўшы вёску, дзе спыніліся на начлег санінструктары, немцы сабралі ўсіх мужчын, у тым ліку і пераапранутага ў звычайнага вяскоўца Сашу, вывезлі ўсіх у Быхаўскі лагер. Пасля яго адправілі ва Усходнюю Прусію, дзе ён працаваў на сельскай гаспадарцы.

Стрымліваючы слёзы, я расказаў яму пра расстрэл Ганны Супруненка.

— Не можа быць! — закрычаў Саша.

Ён пабялеў як палатно, асеў на зямлю і зарыдаў.

— Ганулька, родная, як жа гэта?! Прабач, ты ж з-за мяне ні за што загінула!

Я дапамог яму падняцца. Мяне даўно ўжо клікалі ў машыну. Перакінуўшыся яшчэ некалькімі словам, мы абняліся, і, плачучы, развіталіся.

... Нехта скажа: вайна — гэта было так даўно, колькі можна пра тыя жахі? А для мяне ўсё — быццам сёння, зараз. Тую трагедыю я нясу ў сэрцы праз усё жыццё.

Вы, пэўна, здагадаліся: я быў моцна закаханы ў Ганну (ды ці я адзін?). Але яна пра тое так і не даведалася...

**Мікалай МЕЛЬНІКАЎ,
былы партызан
атрада "Беларусь".**

20-ы тур: галявы дождж

На чэмпіянаце Беларусі па футболе былі згуляны матчы 20-га тура

Футбольны клуб "Гомель", які аднаасобна лідзіруе ў чэмпіянаце, на сваім полі перамог бабруйскую "Белшыну" з лікам 4:2.

Буйных перамог у гэтым туры дасягнулі "Маладзечна-2000", якое ў Мінску перамагло "Зорку-ВА-БДУ" з лікам 1:5, і наваполацкі "Нафтан", які выйграў у дынамаўцаў з Брэста — 5:0. Больш сціплых перамог дасягнулі барысаўскі БАТЭ, які перамог сваіх геаграфічных суседзяў — жодзінскіх тарпедаўцаў — 3:0 і сталічнае "Тарпеда-МАЗ", якое выйграла ў гродзенскага "Нёмана" — 2:0.

Мінімальнай перамогі над "Дарыдай" дасягнуў салігорскі "Шахцёр"-1:0. Адзіны нічыйны вынік зафіксаваны ў сустрэчы мінскага "Лакаматыва" і магілёўскага "Дняпра-Трансмаша". Тут — 0:0. Апошні матч 20-га тура быў згуляны ўчора вечарам. Мінскія дынамаўцы сустракаліся з мазырскай "Славіяй".

У турнірнай табліцы на першым месцы "Гомель". У гэтай каманды 49 ачкоў. Другую прыступку займае сталічнае "Тарпеда-МАЗ". У гэтай каманды 45 ачкоў. На трэцім месцы пасля 20 гульняў ідзе салігорскі "Шахцёр". У гарнякоў 43 ачкі. Сустрэчы 21-га тура адбудуцца 20 верасня.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

ВОКРУГ СПОРТА

УЕФА защищает Хески

УЕФА собирается начать официальное расследование событий, произошедших во время отборочного матча чемпионата Европы, в котором сборная Македонии играла против Англии.

Как известно, поединок в Скопье завершился со счетом 2:1 в пользу подопечных Свена Горана Эрикссона. Однако наибольшее внимание привлек не ход игры, а события на трибунах.

В официальном докладе делегата УЕФА было зафиксировано несколько случаев проявлений расизма в столице Македонии. Выяснилось, что во время матча местные зрители постоянно скандировали различные оскорбительные лозунги в адрес темнокожих легионеров англичан. В частности, в адрес Эмила Хески постоянно звучало слово "обезьяна". Кроме того, в самом начале матча на трибуне был сожжен английский флаг.

Глава отдела УЕФА по связям с общественностью Майк Ли уже сказал, что в УЕФА внимательно изучат видеоматериалы и свидетельства очевидцев, дабы вынести вердикт по итогам событий в Македонии. Разбирательство дела назначено на 11 сентября.

Напомним, что сборной Словакии пришлось проводить один матч при пустых трибунах, после того как ее болельщики на протяжении всей игры оскорбляли все того же Хески.

Кабаева пока не будет телеведущей

Сенсационные слухи о том, что звезда мировой художественной гимнастики Алина Кабаева жертвует спортом ради карьеры телеведущей на канале "Россия", не подтвердились. Ранее в СМИ сообщалось, что Кабаева предпочла гимнастике хорошо оплачиваемую работу в модельном бизнесе, и на сентябрьских показах Недели Высокой моды в Москве может составить конкуренцию ведущим российским моделям.

Раздосадованная газетными сплетнями мама спортсменки уже звонила в редакцию недобросовестной газеты, где впервые появилась эта информация, и высказала все свои претензии журналисту, представившему в статье ее дочь как будущую ведущую новой программы о моде, пишет "Советский спорт".

Окончательно все прояснил звонок на телеканал "Россия", где журналистам сообщили, что участие Кабаевой ни в каких программах в ближайшее время не планируется.

Подготовил к печати Антон ВИТАЛЬЕВ.

ЗАКУЛИСЬЕ

Шведский привет от Плакса

3 октября в Национальном академическом театре им. Я.Купалы состоится премьера спектакля «Барух Эмануэль» по пьесе Дмитрия Плакса.

Ставит спектакль молодой шведский режиссер **Натали Ринглер.** Музыку написал шведский композитор **Дрор Файлер.** В спектакле заняты актеры **Август Милованов, Виктор Манаев, Александр Молчанов.**

Спектаклем откроются "Дни театра Швеции в Купаловском", в рамках которых планируются чтение пьес современных шведских драматургов белорусскими актерами, выступления-семинары шведских драматургов и лекция-концерт о современной театральной музыке Швеции.

Организаторами Дней театра Швеции выступили Национальный академический театр им.Я.Купалы, Шведский институт и консульство Королевства Швеции в Минске, которые очень много делают для пропаганды шведской культуры в Беларуси. Предстоящее мероприятие поддержано также Шведской Академией, той самой, которая присуждает Нобелевские премии по литературе.

Несколько слов о создателях спектакля. Дрор Файлер — один из самых известных в мире шведских композиторов-авангардистов, пишет симфоническую, театральную, электронную музыку, выступает как соло-музыкант, а также со своим фри-джазовым трио "Локомотив конкрет". Минским любителям авангарда он тоже известен: в 2001 году Дрор Файлер дважды посетил Беларусь.

Молодой режиссер Натали Ринглер считается восходящей звездой или новым именем шведской театральной режиссуры. Она ставит спектакли в крупнейших драматических театрах Швеции, таких, как Городской театр Стокгольма, Театр драмы Мальмё, Норрботтенстеатер и т.д.

Автор пьесы — **Дмитрий Плакс.** Представлять его вроде и нет надобности, имя и без того на слуху. Дмитрий — наш земляк, последние шесть лет живет в Швеции. Он писатель, переводчик, художник, занимался теорией искусств, философией, преподавал. В общем, не будь он так молод и не живи в наше время, вполне можно было бы назвать его человеком эпохи Возрождения. За те шесть лет, которые Плакс провел в Швеции, Беларусь больше узнала о культуре этой страны, чем за предыдущие, скажем, лет шестьдесят. Шутки шутками, но практически во всех проектах, пропагандирующих шведскую культуру в Беларуси, он в той или иной мере принимал участие. На своей новой родине Дмитрий был дважды отмечен вниманием Шведской Академии.

Пьеса, премьера которой ожидается, пока нигде не ставилась и была написана для известного шведского режиссера Карла Дунера с целью дальнейшей постановки в Королевском драматическом театре в Стокгольме. Текст пьесы шведской публике известен, поскольку отрывки из нее уже публиковались, в том числе в крупнейшем в Швеции литературном журнале "BLM".

Пьеса утонченная и очень деликатная. Ненавязчивая, ничего не диктующая и не провозглашающая, но в то же время... Завораживающая она какая-то. Впрочем, лучше автора о ней никто не скажет.

— Пьеса — это философский диалог Спинозы и Сведенборга, — рассказывает Дмитрий Плакс. — Ее название состоит из имен философов Баруха (Бенедикта) Спинозы и Эмануэля Сведенборга. С другой стороны, это может быть именем Человека в пьесе. А еще это — красивое сочетание: по-еврейски *"барух"* значит *"благословенный"*, а *"эмануэль" — "с нами Бог"*. Получается интересно — *"благословен Бог, который с нами"* или, скажем "с нами Бог благословенный", в зависимости от трактовки. Так что, можно вложить в название то, что ближе душе. Или разуму.

И все же сложно сказать, что именно мы увидим 3 октября. Порой пьеса, проходя непростой , если не сказать тернистый путь от автора к зрителю, неузнаваемо преобразуется. Но, учитывая, что в постановке заняты личности необыкновенно талантливые, надо полагать, спектакль будет интересным. И каждый сможет увидеть и услышать то, что близко его душе. Или разуму. Так что будем ждать премьеру.

Дарья МАЛЬКОВСКАЯ.

16
верасня

АЎТОРАК
Усх. 6.44 Зах. 19.23
Даўж. дня 12.39
Апошняя квадра
18 верасня

ХОББИ

Лошадью ходи!

Сергею Азарову всего двадцать лет. Учится он в Академии физкультуры и участвует в различных международных соревнованиях по шахматам.

Уже в детстве Сергей был увлеченным мальчиком. Хорошо играл в футбол, а в пять лет отец отдал его в шахматную школу. Нелегко было ребенку, которому еще хочется побегать во дворе, запоминать ходы, шахматные комбинации, но Сергей упорно занимался и у него появились неплохие результаты.

Первые соревнования, в которых Сергей победил, — республиканские, и было ему тогда девять лет.

Затем были постоянные победы, и в феврале Сергей выполнил гроссмейстерскую норму. А сделать для этого необходимо было многое. Для начала нужно было сыграть с определенными мастерами и набрать нужное количество очков. После этого ФИДЭ и решает, дать ли звание.

— Что тебе дает гроссмейстерство?

— Я могу учавствовать в чемпионатах среди гроссмейстеров.

— Сергей, как у тебя было в школе с математикой?

— Ты о распространенной версии, что все шахматисты очень хорошо разбираются в математике? Это неправда, у меня лично по метематике было четыре балла.

— Но шахматы требуют превосходного логического мышления.

— Правильно, но ведь математика — это не только логика...

Я играю за шахматный клуб "Веснянка". В сентябре мне предстоит попробовать свои силы на двух европейских чемпионатах. Один из них — клубный, а другой — командный.

Сейчас же Сергей сдает экзамены в Академии, поскольку зимой он принимал участие в двух международных турнирах в Испании. В городе Авилесе он занял десятое место, а на Канарах — первое.

— Почему такая разбежка в результатах?

— Поначалу был не в форме.

Сергей собирается играть в шахматы, пока будут результаты, а потом станет тренером.

— Извини за нескромный вопрос, можно ли хорошо жить на "шахматные" деньги?

— В случае побед — можно.

Павел АРТЮШКЕВИЧ.

ЗДАРЭННІ

Смяротны выбух

Аршанскія міліцыянеры сталі ахвярамі выбухова га прыстасавання, знойдзенага ў прыватным стаматалагічным кабінеце. Тры пацярпелых міліцыянеры з цяжкімі раненнямі былі дастаўлены ў гарадскі шпіталь імя Сямашкі.

А палове 9-й раніцы ў будынку Дома быту на вуліцы Флёрава ў Оршы прагучаў выбух. Як стала вядома пазней, ахвярамі выбуху гранаты РГД-1 сталі тры міліцыянеры. Яны прыехалі па выкліку супрацоўнікаў прыватнага стаматалагічнага кабінета, якія раніцай знайшлі ў сваім кабінеце нейкі дзіўны прадмет.

Кіраўнік гарадской міліцыі **Мікалай ПРЭСНЯКОЎ** каменціраваць здарэнне пакуль што адмаўляецца, спасылаючыся на таямніцу службовага следства. Цяпер у Оршы працуюць следчыя групы з Мінска і Віцебска.

Паводле аповядаў відавочцаў, граната, ад якой пацярпелі міліцыянеры, знаходзілася ў бутэльцы, прымацаванай каля ўваходу ў стаматалагічны кабінет. Выкліканыя міліцыянеры знялі бутэльку і селі ў службовую машыну. Праз некалькі хвілін прагучаў выбух.

Пра колькасць ахвяраў выбуху вядома хіба тое, што трое з пяці міліцыянераў, якія знаходзіліся ў машыне, у цяжкім стане былі дастаўлены ў шпіталь. Адзін з іх з прычыны атрыманых цяжкіх раненняў неўзабаве памёр.

Браніслава СТАНКЕВІЧ,
Радыё "Свабода".
Орша.

72-гадовая жанчына сякерай забіла сына і расчляніла труп

Пракуратура Баранавіч 13 верасня завяла крымінальную справу па ч. 1 артыкула 139 КК (забойства) у дачыненні да 72-гадовай мясцовай жыхаркі.

Як удалося высветліць супрацоўнікам упраўлення па Брэсцкай вобласці Камітэта па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю і карупцыяй МУС, яшчэ напрыканцы мінулага года Алена Г. у сваёй кватэры забіла 39-гадовага сына. Яна нанесла мужчыне, які спаў, некалькі ўдараў сякерай па галаве. Затым расчляніла труп, вантробы выкінула ў кантэйнер, астатнія часткі цела адвезла на калясцы ва ўрочышча Гай і пахавала ў розных месцах. Родным і знаёмым сказала, што сын паехаў на заробкі ў Расію.

12 верасня міліцыянеры пры дапамозе службовай сабакі знайшлі месца пахавання трупа, а 13 верасня правялі эксгумацыю. Жанчына прызналася ў забойстве, якое, паводле яе слоў, учыніла на глебе непрыязных адносін. Падазроная не затрымлівалася.

Валянціна КАЗЛОВІЧ.

Смерць у аўто

Падчас узгарання аўтамабіля "Мазда-626" 12 верасня ў лясным масіве недалёка ад вёскі Салтанаўка Магілёўскага раёна 49-гадовы ўладальнік машыны, дырэктар фермерскай гаспадаркі "Сад", атрымаў моцныя апёкі, а яго жонка загінула на месцы.

Як паведаміла прэс-служба МНС, пажар у салоне іншамаркі адбыўся ў пятніцу за гадзіну да поўначы. У салоне пачаў выпарацца бензін, што знаходзіўся ў пластыкавай ёмістасці пад заднім сядзеннем. Як мяркуецца, праз неасцярожнае абыходжанне з агнём (або мужчына запаліў у салоне, або ўключыў ключ запальвання) адбылася ўспышка, і ў аўтамабілі пачаўся пажар.

Уладальнік машыны, атрымаўшы мноства апёкаў, паспеў выбрацца з салона. Мужчына спрабаваў выратаваць сваю жонку, аднак з-за моцнага пажару і атрыманых траўм не змог гэтага зрабіць. У выніку жанчына загінула, яе мужа прывезлі ў бальніцу. У яго дыягнаставаныя 40-працэнтныя апёкі цела. У асноўным пацярпелі рукі, грудзі, галава. Стан уладальніка іншамаркі ацэньваецца як цяжкі.

Аўтамабіль згарэў цалкам.

Дзмітрый БЕЛЬСКІ.

ЗОЛОТЫЕ РУКИ

Дайте им свободу!

У меня "полетела" обувь: протерлись подошвы, отклеился верх. И, что самое обидное, у нескольких пар сразу. Я начал томительные поиски мастерской, которая взялась бы за ремонт.

Пробегая мимо старого, плохо сохранившегося домика в два этажа, я краем глаза заметил вывеску: "Ремонт обуви". "Дай заскочу!" — подумал, взлетая по ступенькам. То, что я увидел, меня несколько удивило: в помещении за перегородкой принимал обувь мужчина лет семидесяти, и к нему стояла большая очередь.

"Лучший мастер в районе, если не во всем Минске, — услышал я терпеливое объяснение в очереди. — С обувью, которую не могут починить, посылают к нему, а у него и дешевле, и лучше".

Любой посетитель мог видеть мастерскую насквозь: заготовки, швейные машины, большое количество обуви, сданной в ремонт, и ... ни одного рабочего, только старик.

Николай Михайлович ШАХОВИЧ, владелец мастерской:

— Я с 1946 года шью обувь. После войны есть было нечего, и, чтобы прокормить себя и семью, я устроился в обувную артель. Ведь самые востребованые професссии после войны были либо портной, либо сапожник. В начале жизни шил обувь, чтобы прокормиться, и сейчас чиню ее с той же целью.

К этому делу Николай Михайлович приобщил сестру и племянницу, которая закончила железнодорожное училище, но не смогла найти работу по специальности.

Николай Михайлович:

— Я заставил ее записаться на курсы бухгалтеров, и теперь она ведет всю бухгалтерию. Хотя какая там бухгалтерия, на счету предприятия всего десять тысяч рублей лежит. Но ничего, подходит осень, а весна и осень — это время, когда в ремонт сдается наибольшее количество обуви. Жаль только, что развернутся не могу: я же хорошую обувь шить умею, у меня в начале 90-х свой кооператив был. Смотрите, сколько заказов было. *(Николай Михайлович вытащил откуда-то сумку с бумажными конвертами, забитыми заявками. —* **Авт.**). Не получилось их выполнить, помещение забрали.

О помещении. Николай Михайлович сказал, что у него и у всех пенсионеров хотят забрать этот дом (старое здание сдано общественной организации "Ветеран-Центр", и в нем ветераны делают свой маленький бизнес, благодаря которому еще могут ходить на парады 9 мая). Точнее, не забрать, а сделать капитальный ремонт и повысить арендную плату. Вот и "воюют" ветераны с властями.

Николай Михайлович:

— Я в своей мастерской собственными руками ремонт сделал. Когда пришел, не было ни отопления, ни окон — ничего. Сам обои клеил, сам кирпичами дыры в стене закладывал, сам отопление проводил, а теперь гонят.

Отучившись помощником мастера в артели и отслужив в армии, Николай Михайлович поступил в техникум, но был вынужден уйти оттуда после двух курсов по состоянию здоровья.

Николай Михайлович:

— У меня хорошая память: стоило учителю написать на доске формулу и стереть ее, я тут же мог повторить, но после каждого такого повтора у меня сильно болела переносица. И доктор мне сказала: "Если не хочешь ослепнуть, бросай учебу!" Я бросил. Некоторое время работал на заводе. Затем мастером в испытательной лаборатории при заводе "Луч", затем в обувном ателье и, наконец, открыл свой кооператив. Если бы не Союз, я мог бы многого добиться, но всех уравнивали.

Предпринимательская жилка развита в Николае Михайловиче очень сильно, даже сейчас он готов открыть свое обувное ателье, но нет денег на регистрацию.

Николай Михайлович:

— Сейчас делают отвратительную обувь. Вот мы делали — так делали, может, не такую красивую, но крепкую. Например, сейчас во всех женских туфельках "шпильки" смещены к заднику пятки, а по всем правилам должны быть прямо напротив ее середины. Вообще сейчас приносят много обуви, в основном импортной — она "летит" быстрее. Я считаю, что для повышения качества и улучшения экономики нужно убрать всех посредников и сделать так, чтобы каждый ремесленник продавал свой товар сам. Тогда и качество будет, и деньги.

А ведь он прав, подумал я. Во все времена люди предпочитали покупать штучные вещи, сделанные мастером. Они и прочнее, и красивее, и лучше. А таких мастеров, как Николай Михайлович, мы должны на руках носить или хотя бы дать им свободу в бизнесе и творчестве.

Павел АРТЮШКЕВИЧ.

Вторник, 16 сентября

БТ

07.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00 Новости.
07.10 "Как щенок учился плавать". Мультфильм.
07.20 "Золотой голос". Худ.фильм. (Международный Французский Канал). 1-я и 2-я серии.
09.10 "Пси-фактор". Научно-фантастический сериал. (США-Канада).
10.00 Існасць. Духовная программа.
10.25 "Театр. Избранное". VIII Международный фестиваль "Славянские театральные встречи". Часть 2-я.
10.50 "Прыжок из темноты". Видеофильм.
11.10 "Королева сердец". Сериал. (Колумбия — Венесуэла).
12.15 "Будем знакомы". Сериал. (Россия). Заключительная серия.
13.15 Комедия **"Игра на двоих".** (Великобритания).
15.15 "Мистер Уолк". Мультфильм.
15.30 "Золотой голос". Худ.фильм (Международный Французский Канал). 1-я и 2-я серии.
17.10 "Пси-фактор". Научно-фантастический сериал. (США-Канада).
18.10 Детектив **"Линия смерти".** (Россия).
19.50 "Королева сердец". Сериал. (Колумбия-Венесуэла).
20.45 Колыбельная.
21.00 Панорама. Информационный канал.
21.40 Футбол. Лига чемпионов. "Глазго Рейнджерс" (Шотландия) — "Штутгарт" (Германия). Прямая трансляция из Шотландии. В перерыве — Новости.
23.45 Юмористический сериал **"Неугомонный Диди".** (Германия).
00.05 Дневник Лиги чемпионов.

ОНТ

08.00, 09.00, 18.00, 20.30, 23.05 Наши новости.
08.05 Телеканал "Доброе утро".
09.05 "Земля любви, земля надежды". Сериал. 137-я серия.
09.50 Сериал **"Две судьбы".** 9-я серия. (Россия).
10.45 Дисней-клуб: "Базз и его команда" до 11.10.
15.00 "Город женщин". Телевизионное шоу.
15.45 "Фабрика звезд-3".
16.10 Сериал **"Берег мечты".** 12-я серия.
17.00 "Большая стирка" с Андреем Малаховым.
18.10 "Как хорошо быть генералом". Михаил Танич. 80 лет.
18.35 Смехопанорама Евгения Петросяна.
19.05 "Земля любви, земля надежды". Сериал.137-я серия.
20.00 Время.
21.00 Многосерийный фильм **"Убойная сила: Миссия невыполнима".** (Россия).
22.05 Сериал **"Две судьбы".** 10-я серия. (Россия).
23.20 "Не только о футболе". Спортивное обозрение.
23.40 Кремль-9. "Василий Сталин. Падение".
00.20 "На футболе" с Виктором Гусевым до 00.50.

РОССИЯ

07.45 Сериал **"Каменская-2. Мужские игры".** 1-я серия.
08.50 "Не скуЧАЙ!" с Михаилом Евдокимовым.
09.50, 23.15 Вести. Дежурная часть.
10.00, 19.00 Вести.
18.00 "Комиссар Рекс". Телесериал. (Австрия — Германия).
19.30 Местное время. Вести-Москва.
19.50 Спокойной ночи, малыши!
19.55 Сериал **"Каменская-2. Мужские игры".** 2-я серия.
21.00 Детектив **"Марш Турецкого. Новое назначение". "Пуля для полпреда".** 2-я серия.
22.00 Вести+.
22.20 Раскрыть и доказать.
23.30 Народный артист.

КУЛЬТУРА

15.00 "Плоды просвещения". "Беседы о русской культуре". Авторская программа Ю.Лотмана. Передача 12-я.
15.35 "В поисках Троянской войны". Док.сериал. (Великобритания). 6-я серия. "Падение Трои".
16.35 "Дин Мартин. Это любовь". Док.фильм.
17.30 Новости культуры.
17.45 "К Франкфуртской книжной ярмарке". Илья Стогофф.
17.55 "Я хочу рассказать..." Суламифь Мессерер.
18.35 "Театральный архив". "Театр Мочалова и Каратыгина". Передача 8-я.
19.05 "Бинка". Мультсериал. (Великобритания, 2001).
19.10 "Дочки-матери". Худ.фильм. (Киностудия им. М.Горького, 1974). Режиссер С.Герасимов.
20.45 "Записки дипломата". Анатолий Адамишин. Документальный сериал. Фильм 1-й. "Итальянское каприччио".
21.15 Ток-шоу "Оркестровая яма". Ведущий А.Варгафтик.
21.55 "Вася". Док.фильм. (Россия — США, 2002 г.)
23.00 Новости культуры с Владиславом Флярковским.
23.25 "Ночной полет". Ведущий Андрей Максимов.

НТВ

16.00 "Сегодня" с Кириллом Поздняковым.
16.30 Сериал **"Супершпионки".** (США).
17.25 Территория выживания.
18.00 "Сегодня" с Татьяной Митковой.
18.40 Сериал **"Улицы разбитых фонарей-IV: Мягкий приговор".**
19.50 Остросюжетный сериал **"Черный ворон".** 6-я серия.
21.00 "Страна и мир". Главные события дня.

СТВ+RenTV

06.25, 15.20 "Пауэр рейнджерс, или Могучие рейнджеры". Телесериал.
06.50 "Гаджет и Гаджетины". Мультсериал.
07.15 "Минщина. Люди, события, факты".
07.30, 13.30, 16.00, 19.30, 22.30 "24 часа".
07.50 "СТВ-спорт". Телеальманах.
08.10 "Технология".
08.20 Боевик **"Восточный экспресс".** (США-Канада-Италия).
10.05 "Столичный футбол с Александром Добрияном". Спортивная программа.
10.30 "Убить невидимку". Док.фильм.
10.55 "Пока горит свеча...".
11.25 "Удивительные животные". Док.фильм.
12.00 "Истинная любовь". Теленовелла.
12.55 "Очевидец" с Иваном Усачевым.
13.50, 18.35 "Крутой Уокер". Телесериал.
15.00 "Супершоу братьев Марио". Мультсериал.
16.15 Приключенческий фильм **"Адъютант Его Превосходительства".** 2-я серия.
17.55 "Минщина. Люди, события, факты".
18.05 "Здравствуйте, доктор!".
18.20 "Минск и минчане".
18.25 "Тема дня".
19.55 "СТВ-спорт".
20.05 "Добро пожаловаться...".
20.15 Детский экран. "Добрый вечер, малыш...".
20.30 "Закон и криминал".
20.50 Драма **"Личной безопасности не гарантирую...".** (СССР).
22.50 "Технология".
23.00 "Новости СНГ".
23.20 Полицейский боевик **"Страх над городом".** (Франция-Италия).

8-Й КАНАЛ

17.30 "Мульт-парад" от "Бюргера".
17.55 Телемагазин.
18.00 Комедия **"Прожигая жизнь".**
19.50 "Атомик Филмз" и "К-видео" представляют.
20.00 Сериал **"Таинственный мир Рут Рендел".**
20.40 Телемагазин.
20.45 "Вечарніца".
21.00 Программа "Крестьянские ведомости".
21.30 Худ.фильм **"Без улик".**

ТВ ЦЕНТР

04.45 Информационно-развлекательный канал "Настроение".
07.40 Газетный дождь.
07.50 Смотрите на канале.
07.55 Детектив **"Указующий перст".** (Великобритания).
09.40 Телемагазин.
10.00, 13.00, 17.00, 21.00 События. Время московское.
10.15 Телеканал "Дата".
11.10 "Момент истины". Авторская программа А.Караулова.
12.05 Доходное место.
12.10 Петровка, 38.
12.30 Деловая Москва.
13.15 "Инспектор Кестер". Детективный сериал. (Германия).
14.30 Все о здоровье в программе "21 кабинет".
15.00 Регионы: прямая речь.
15.30 Идущие вперед.
16.00 "Цыганская любовь". Телесериал. (Мексика).
17.15 Очевидное — невероятное.
17.50 "Загадочная женщина". Телесериал. (Венесуэла).
18.50 Пять минут деловой Москвы.
19.00 Лицом к городу.
20.00 "Приключения Шерлока Холмса". Телесериал. (Великобритания).
21.40 Наша версия. Под грифом "Секретно".
22.20 Времечко.
22.50 Петровка, 38.
23.10 25-й час. События. Время московское.
23.30 Серебряный диск.
23.50 Спорт-экстрим.
00.10 "Вспомнить все". Телесериал. (США).
00.50 — 01.35 "Синий троллейбус". Телефон доверия для полуночников.

EUROSPORT

09.30 "Супергоночный уик-энд". Автожурнал. Повтор.
10.30 Ралли. Чемпионат мира. Австралия. Повтор.
11.30 Спидвей. Кубок мира. Дания. 1-я гонка. Повтор.
13.00 Еврогол ы. Футбольный журнал. Повтор.
14.30 Футбол. Чемпионат Европы. Евро 2004. Отборочный матч. Повтор.
15.30 Футбол. Чемпионат Европы. Евро 2004. Отборочный матч. Повтор.
16.30 Бокс. ТВА. Повтор.
18.30 Спидвей. Гран-при. Чехия.
19.30 Еврогол ы. Футбольный журнал. Повтор.
21.00 Бокс. ТВА.
22.00 Бокс. ТВА. Прямая трансляция.
00.00 "Олимпийские игры". Тележурнал.
00.45 Автогонки. Гоночная серия Американ Леман. Лагуна.
01.45 Триал. Чехия.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04.
E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

Рэдактар нумара Марына КОКТЫШ

Ліцэнзія на выдавецкую дзейнасць ЛВ №448 ад 15 мая 2000 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты аддрукаваны з дыяпазітываў заказчыка на УП «Красная звезда», 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны завулак, 3. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 29 270 экз. Заказ № 797.